

TAGAD DAUDZVIET JĀVELK SEJAS MASKA.

Vēlreiz skaidrojam, kur tas jādara un kāds sods var būt par nevalkāšanu.

→ 3., 4. lpp.

VIEDOKĻI.

Dzīvoklis: pirkt vai irēt?

→ 2. lpp.

→ 8.-9. lpp.

PERSONĪBA.

Skruddenieks **Viesturs Melņis**: „Ja piedomā un strādā, nevis sūkstas vien, tad izdzīvot var pat ļoti grūtos laikos.”

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
1,20 eiro

Nr. 84
(11 615)

Piektdiena, 2020. gada 23. oktobris

Trešdaļa plānotā padarīta

Oktobrī Kuldīgā tiek asfaltēts posms Zaļajā ielā. Paredzēts pārbūvēt gan šo ielu visā garumā, gan Ēdoles ielu no apvedceļa līdz Krauju ielai.

Kopš padomju laikiem šī attīstījusies kā ražošanas un saimniecisko objektu zona. Pēc neatkarības atjaunošanas tā netika pienācīgi uzturēta, tāpēc daļa ēku ir sabrukušas vai kļuvušas par graustiem, skaidro Kuldīgas attīstības aģentūras projektu vadītāja Velga Siliņa. Piekļuve šai vietai bijusi apgrūtināta, jo apkalpojošo ielu posmi bija sliktā stāvoklī vai vispār nebija ierīkoti. Pēdējos gados interese par teritorijas izmantošanu ir augusi, un te darbojas vairāki uzņēmumi: *Rietumu nafta*, *Palleteries*, *Planka*, *IMK*, *Nams 95*, *Priedulāji*, *z/s Lieplejas* un citi.

Būvdarbi norisinās Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) projektā *Kuldīgas pilsētas rietumu daļas degradēto teritoriju infrastruktūras sakārtošana industriālajai attīstībai*. Mērķis ir šo vietu atdzīvot atbilstoši pašvaldības attīstības programmai, lai te radītu jaunas darba vietas un būtu iespējama videi labvēlīga izaugsme.

Palleteries bijis viens no uzņēmumiem, kas mudinājis pašvaldību šo darbu uzsākt. Ražošanas direktors Vilnis Kalniņš smejas, ka nu paši ir arī cietēji: „Šobrīd darbi notiek tieši pie mūsu vārtiem. Bet gan jau tiks galā, jo tas patiesi bija vajadzīgi. Žēl tikai, ka vēl sāka. Ziema nāk virsū, bet ceram, ka līdz tehniskajai pauzei celtnieki paspēs iesākt pabeigt. Citādi pie mums neviens nevarēs iebraukt.”

To, ka labākas nākotnes vārdā jāpiecieš neērtības, atzīst arī *Rietumu naftas* valdes priekšsēdis Toms Egle: „Tur jau seguma vispār nebija – protams, projekts bija vajadzīgs. Katras pilsētas galvenais uzdevums ir nodrošināt uzņēmējdarbībai normālu infrastruktūru.”

Būvdarbi sākas jūlijā, paveikta aptuveni trešdaļa. Darbietilpīga ir ūdensvada un kanalizācijas tīkla izbūve tajās ielās, kur tāda nav bijis, kā arī seguma iekļāšana.

To jau izdevies paveikt Zaļajā ielā no Planīcas ielas gar Ceļu satiksmes drošības direkcijas nodaļu līdz uzņēmumam *Palleteries*, kā arī Ēdoles ielas posmā no apvedceļa. Paredzēts ierīkot apgaismojumu. Kamēr laika apstākļi atļaus, celtnieki darbu turpinās un ieklās asfaltu arī tur, kur inženieritkli jau izbūvēti.

Inguna Spuleniece
Alberta Dintera foto

Visu plānots pabeigt līdz 30. jūnijam.

Objektā strādā:

- uzņēmums *CTB*,
- būvuzraugs ir *BaltLine Globe*,
- autoruzraugs – *BM-projekts*.

Kopējās izmaksas:

- miljons un 410 192 eiro,
- no tā ERAF devums ir miljons un 3496 eiro,
- valsts dotācija – 80 070 eiro.

Zaļās ielas posms ticis pie jaunas asfalta kārtas. Uzņēmēji cer, ka, gatavojoties tehniskajai pauzei ziemā, celtnieki visu atstās tā, lai pie uzņēmumiem var iebraukt.

Jāgriez stundu atpakaļ

Šonedēļ Latvijā beigsies vasaras laiks, un 25. oktobrī, četros naktī no sestdienas uz svētdienu, pulksteņa rādītāji jāpagriež vienu stundu atpakaļ.

Tā kā Eiropas Savienībā vienots redzējums par jauniem nosacījumiem laika maiņai divreiz gadā nav vēl panākts, ir spēkā iepriekšējā kārtība: vasaras laiks ilgst no marta pēdējās svētdienas līdz oktobra pēdējai svētdienai. Pāreja uz vasaras laiku atkal notiks nākamgad 28. martā.

→ 12.-13. lpp.

Kuldīgas riteņbraucējs **Arvis Sprude** velobraucienā Itālijā apmēram 11 dienās pieveic ap 4000 km un uzvar ar atrāvienu.

Otrdien, 27. oktobrī:

- Maija Brikmane visu mūžu ar zirgiem.
- Cik droša ir informācija.
- Rudbāržu jaunumi.
- Istabas augi: kā kopt ziemā.
- Konkursi erudīcijai.
- Kas kultūrā Kurzemē.

ISSN 1407-9755

KĀPĒC LASA KURZEMNIEKU

Pozitīvisma nekad nav par daudz

Turlavas bibliotekāre Sandra Brantevica *Kurzemnieku* lasa gan darba vajadzībām, gan tāpēc, ka interesē.

„Visām bibliotēkām par pienākumu uzlikts novadpētniecības katalogā ievadīt rakstus par savu pagastu. Kad saņem avīzi, pāršķirstu, bet pirmo acis meklē vārdu *Turlava*. Nākamie ir pazīstami cilvēki, pēc tam – aktualitātes Kuldīgā, Latvijā, vēl tālāk.

Laikā, kad viss strauji mainās, saprotu, ka pašu aktuālāko drukātā avīzē neatradīšu, bet man avīzes papīra lapa patīk labāk par portālu. Tas nav regulāri, bet kādreiz *Kurzemniekam* pasekoju līdz feisbukā.

Ko vēl avīzē meklētu? Pozitīvisma un prieka nekad nav par daudz. To vajag līdzsvarā sliktajām ziņām. Vajadzētu vēl vairāk interesantu sīkumu, priecīgu mirkli, pārsteiguma momentu: no galīgi trakiem un tādiem, kas liek pasmaidīt, līdz nopietniem.”

Nākamgad laikraksts iznāks divas reizes nedēļā.

Kurzemnieks 2021. gadam (eiro)

	1 mēn.	3 mēn.	6 mēn.	12 mēn.
Privātpersonām	6,40	19,20	38,40	70,40
Juridiskām personām	8,55	25,65	51,30	102,60

Kurzemnieks ar Laimīgo Programmu 2021. gadam (tikai privātpersonām, eiro)

	1 mēn.	3 mēn.	6 mēn.	12 mēn.
Privātpersonām	7,25	21,75	43,50	79,75

PRIVĀTPERSONĀM GADA ABONEMENTS JEBKURAM VARIANTAM MAKSĀ TIKPAT, CIK TAD, JA ABONĒ ATSEVIŠKI 11 MĒNEŠIEM.

VISIEM ABONENTIEM

DĀVANĀ BŪS KURZEMNIEKA KALENDĀRS.

REDZĒJUMS

Kā lēnajā valsi

Inguna Spuleniece

„Piedodiet par sagādātajām neērtībām! Vēlāk būs ērti un labi,” tā vēsta plakāti teju pie katras izraktās ielas Kuldīgā.

Dzīvojot līdzās ilgi remontētajai Jelgavas ielai, samierināties ar neērtībām esmu pieradusi. Mulsina tikai tas, ka, no malas vērojot, šķiet: celtnieki dejo lēno valsī... Palet soli uz priekšu, tad atpakaļ, atkal uz priekšu. Jelgavas ielā pēc ilga laika attapās, ka pie neapbūvēta zemes gabala nav izbūvēta iebrauktuve. Atval-sēja jau pabeigtā posmā, lauza ārā bruģīti, veidoja piebrauktuvi un aizvalsēja uz priekšu, kur krustojumā ar Graudu ielu jau mēnešiem tiek radīti īsti nesa-protami līkloči ar akmeņiem un apstādījumiem. Tas esot tāpēc, lai bīstamais krustojums būtu labāk pārskatāms.

„Neērtības kļuvušas ne tikai morālas, bet arī fiziskas un materiālas.”

Bet vēl trakāk izskatās 1905. gada ielā pie pašām mūsu redakcijas durvīm. Te nu neērtības kļuvušas ne tikai morālas, bet arī fiziskas un materiālas. Turklāt visu laiku jāskaidrojas ar dažādiem uzņēmumiem un pa labi un pa kreisi jāsaka *paldies*. Kamēr priecājamies, ka ielas remonts sācies, ātri vien attapāmies, ka redakcija kļuvusi gandrīz nepieejama kā klientiem, tā pašiem:

ietve nograuta, brauktuve izrakta. Kad abpus durvīm vēl tika salikti betona bruģtāsa krāvumi, gājām ar celtniekiem skaidroties. Paldies, ka pēc sarunas tos novāca! Paldies arī blakus mājas iedzīvotājiem, kuri savā pagalmā piecīši mūsu caurstaigāšanu!

Nākamā liksta: pēc darba laika beigām pārtrūkst kāda caurule un uz mūsu vecās mājas sienas gāžas pilsētas ūdens straume. Paldies *Kuldīgas ūdenim*, kas šo likstu operatīvi novērš, ūdeni atslēdzot! Bet vienlaikus otrā stāva iemītnieki uz nakti atstāti bez iespējas nomazgāties un darīt citas sadzīves lietas. Pēc laika tiekam lūgti samierināties, ka tieši pašā lietainākajā un aukstākajā rudens nedēļā mums atslēgs centrālapkuri. Kad nedēļa ievēlka, skaidrojāmies ar *Kuldīgas siltumtīkliem*. Atkal paldies, ka nu vismaz esam siltumā! Toties kādudien esam bez normāla dzeramā ūdens un iespējas iet uz tualeti, jo celtniekiem, kaut ko darot, mūsu ūdensvads un kanalizācija piedzīta smilšu pilna...

Nē, visu jau var sarunāt. Arī *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* pēc ilgām sarunām atrada veidu, kā izvest mūsu konteinerus. Pirmais piedāvājums – aizvilkt tos līdz bērnu un jauniešu centram – mūs īsti neapmierināja, jo fiziski tas nebija izdarāms. Paldies, ka atkritumi tomēr ir prom!

Vienīgi katru rītu, nākot uz darbu, ir tāda trauksmaina sajūta: „Kas šoreiz?” Īpaši redzot, ka arī šeit darbi nevedas, kā plānots, un lēnais valsis turpinās.

TRĪS PAR VIENU

Kas izdevīgāk: mājokli īrēt vai iegādāties savu?

IDEĀLI BŪTU PIRKT

1. Kaspars Bergmanis, uzņēmējs:
– Protams, iegādāties savu ir daudz izdevīgāk. Nešaubīgi! Tikai praktiski ir tāda situācija, ka cilvēkiem pašiem nav naudas un arī bankas nedod. Ja hipotekāro kredītu varētu saņemt, kā tas ir iespējams normālos laikos un apstākļos, tad, protams, labāk būtu pirkt. Cilvēks maksā bankai, un pēc laika dzīvoklis ir viņa. Attīstītājs būvē tālāk nākamais. Diemžēl tā nenotiek. Tagad aktīvs ir dzīvokļu īres, bet ne pārdošanas tirgus. Pasaulē darbojas nolikto

atslēgu princips. Arī Latvijā ir pieņemts, ka var nolikt atslēgas un aiziet, ja vairs nespēj samaksāt. Bet mums tas nestrādā – bankas to negrib darīt. Daudz kas mums nestrādā...

Jautājumā pirkt vai īrēt ir daudzas komponentes. Jāizvērtē, vai cilvēks ir nobriedis dzīvot vienā vietā. Dzīvokļu tirgus saistīts arī ar mobilitāti. Cilvēki kļūst mobilāki un tādēļ retāk dzīvokli kaut kur pērk. Kādu laiku īrē, tad pārceļas. Kamēr cilvēks nav izlēmis, kur dzīvos un strādās, tikmēr labprātāk izmanto īres tirgu.

MONĒTAI IR DIVAS PUSES

2. Kaspars Sausais, bankas *Luminor* mājokļu kreditēšanas eksperts:
– Katrai monētai ir divas puses. Tāpat īrētām mājoklim un pašā īpašumam ir savi plusi un mīnusi. No vienas puses, savs īpašums dod drošību un ir vērtīgs ieguldījums nākotnē, bet, no otras puses, tas prasa vairāk naudas iegādes brīdī un uzturēšanā. Tikmēr dzīve īrētā dzīvoklī dod brīvību, nepieprasot sevi konkrētai vietai, tomēr neļauj izpausties tādā nozīmīgā iekārtojumā, lai varētu tur justies kā mājās.

Finansiālais stāvoklis nav vienīgais, kas nosaka, vai cilvēks ir gatavs mājokli iegādāties. Tiem, kuri vēl nav izlēmuši, kur un kādā vēlas ilgi būt, ieteicams labāk īrēt. Tas dod iespēju dzīvesvietu brīvi mainīt, lai atrastu piemē-

rotāku. Domājot par to, kur dzīvot, jāapsver infrastruktūra, tas ir, transports, ceļi, parki, bērnu laukumiņi, attālums līdz svarīgākajiem ikdienas galapunktiem: darbvietai, skolai vai bērnudārzam. Tāpat jāizvērtē īpašuma tehniskais stāvoklis un potenciāls – vai pēc gadiem to varēs pārdot par tādu pašu vai augstāku cenu un vai pēc tāda nākotnē būs pieprasījums.

Lai gan mājokļa iegāde ir nopietns ilgtermiņa lēmums, tas nenozīmē, ka nākamie desmit, 20 vai 30 gadi noteikti jāpavada tur. Arī kredītā iegādātu mājokli var izīrēt vai pārdot. Var gadīties, ka, īres cenām augot, mēneša īres maksa kļūst lielāka par to kredīsummu, ko varētu maksāt par līdzīgu iegādātu mājokli.

VISIEM VIENAS RECEPTES NAV

3. Aija Lapiņa, attīstības finanšu institūcijas *Altum* Kuldīgas biroja klientu darījumu vadītāja:

– To, kas katram izdevīgāk, nosaka viņa finansiālā situācija. Katram jau liekas, ka savs ir drošāks. Bet, ja cilvēks nav pārliecināts, ka tieši šis īpašums, ko viņš grib ņemt kredītā, ir tas īstais, kādu vienmēr gribējis, tad diez vai vajadzētu. Tad labāk īrēt, jo iegāde ir ilgtermiņa lēmums. Mājokli katru gadu nemainīsi.

Arī no finansiālās situācijas tas ir drošāk tad, ja nav stabilitātes. Ja cilvēkam ir pirmā darbavieta vai tā bieži mainās, tad situācijā,

kad viss ir galīgi slikti, var meklēt ko lētāku. Tad noteikti labāk, ja kredītsaistību nav.

Jautājumam pirkt vai īrēt nav vienas visiem derīgas receptes. Ja kāds jūtas stabili un saprot, ka nākamais desmit, divdesmit gadus kredīts nav šķērslis, tad, protams, var spert drosmīgo soli un mājokli iegādāties. Bet, ja ienākumi ir minimāli, tad mājokļa iegādei kredītu no bankas viņš nemaz nedabūs. Bet tā nav, ka darījumu nebūtu. Cilvēku interese ir liela. *Altum* nāk pretim ar garantijām pirmā mājokļa iegādei. Tā tirgus nišu papildinām.

Jolanta Hercenberga

RUNĀ SPECIĀLISTS

Kā strādā uz valsts ceļiem

Sigita Audere, valsts akciju sabiedrības *Latvijas Autoceļu uzturētājs* komunikācijas daļas vadītāja

Mēs darām gandrīz 200 dažādu ikdienas uzturēšanas darbu uz valsts ceļiem, kuru kopgarums ir vairāk nekā 20 000 km, no tiem 9129 km ir ar melno segumu un 10 989 km ir grants ceļi. Tāpat tiek strādāts uz vairāk nekā 900 tiltiem.

Lai uzlabotu valsts ceļu stāvokli Kuldīgas nodalījumā, tostarp Skrundas un Alsungas novadā, apjomīgākie darbi šogad ir: asfalta bedru remonts nepilnos 6160 m², greiderēts vairāk nekā 2800 km grants ceļu, noticis grantēto ceļu bedru un iesēdumu remonts (vairāk nekā 18 000 m³), tīrīti grāvji (gandrīz 13500 m³). Noņemts nomaļu grunts uzaugums (vairāk nekā 6160 m³), aizpildīti nomaļu iesēdumi (ap 260 m³), ceļu malās nopļauta zāle (270 ha), nogriezti krūmi un atvases (gandrīz 60 ha), tīrītas un nomaiņītas bojātās caurtekas (128 m), mainītas drošības barjeras (48 m). Vēl būtiski darbi: ceļa zīmju un stabu ierīkošana, pārvietošana vai nomaīņa (344 objekti), signālstabiņu ierīkošana vai maiņa satiksmes drošības uzlabošanai (112) un selektīvā vienkārtas virsmas apstrāde asfalta ceļiem (16 km).

Ņemot vērā piemērotos laika apstākļus un seguma optimālo mitrumu, *Latvijas Autoceļu uzturētājs* turpinās greiderēt grants ceļus. Visefektīvāk tas ir tad, kad segums pietiekami apžuvis, bet nav pārāk sauss. Valsts ceļus regulāri pārbaudām un atbilstoši uzturēšanas klases prasībām darām tur vajadzīgo. Papildus plānots grants ceļu iesēdumu un bedru remonts. Gan asfalta, gan grantētos ceļos, lai uzlabotu pārredzamību, krustojumos un nodalījuma joslā tiks nogriezti krūmi un atvases.

Strādājot uz ceļiem, darba veicēji konkrēto vietu ierobežo un izliek zīmes saskaņā ar normatīvu prasībām, piemēram, sākot vienkārtas virsmas apstrādi, tiek ierīkotas satiksmes organizācijas zīmes: ātruma ierobežojums līdz 50 km/h, brīdinājums *Uzbērtā grants vai šķembas*, kā arī zīme *Apdzīt aizliegts*. Pēc seguma noformēšanas brīvais materiāls tiek noslaucīts un ierobežojumi atcelti.

Atgādinām, ka par būtiskiem ceļu bojājumiem, piemēram, iegruvušu caurteku, izskalotu brauktuvi un citām bīstamām situācijām, darbdienās 8.00–16.30 var ziņot pa tālruni 67686936 vai jebkurā diennakts laikā pa satiksmes informācijas centra bezmaksas tālruni 80005555.

Autoceļu uzturēšanai tiešsaistē var sekot līdzi *Latvijas Valsts ceļu mājaslapas* kartē (www.lvceļi.lv) vai mobilajā lietotnē *Waze*, kurā ikviens var arī informēt par valsts ceļu stāvokli. Tā autobraucēji var labāk saplānot maršrutu, izvairīties no šķēršļiem un sastrēgumiem un ātrāk nonākt galamērķī.

PĒC PUBLICĒTĀ

Būs sods tiem, kuri nelieto

Kopš 14. oktobra virknē publisko ēku ieeja atļauta tikai tad, ja apmeklētājam ir sejas maska. Kā liecina *Kurzemnieka* novērojumi un sarunās ar tirgotāju pārstāvjiem dzirdētais, vieni to ievēro, bet diezgan daudzi ignorē. Vai par masu nelietošanu paredzēta atbildība, un kas to kontrolē?

Pagājušonedēļ to laikraksts jautāja Valsts kancelejai, un atbildi sagatavoja Iekšlietu, Tieslietu un Veselības ministrija kopā.

„Nosakot MK noteikumus pienākumu lietot sejas maskas, mērķis ir vispirms pateikt, kā cilvēkam pareizi rīkoties, un ir pienākums šos nosacījumus ievērot.

Jautājums par kontroli ir pakārtots. Noteikumi paredz, ka, piemēram, tirdzniecības vietām jānodrošina apstākļi, lai šos nosacījumus ikviens varētu ievērot. Tas nozīmē, ka jābūt arī informācijai par pareizo rīcību, un personām ir pienākums to ievērot. Atteikt vai neatteikt pakalpojumu, ja sejas maskas nav, ir komersanta izšķiršanās un atbildība. Ne jau lieli sodi un stingra policijas uzraudzība mūs pasargās no Covid-19, bet gan ikviena sabiedrības locekļa atbildība un izpratne, kā pareizi rīkoties,” teikts ministriju atbildē.

Veselības inspekcija un Valsts policija turpinot uzraudzīt, vai iedzīvotāji ievēro jau līdz šim spēkā esošās epidemiolo-

ģiskās drošības prasības. Atbildē bija izteikta cerība iztikt ar cilvēku izpratni par nepieciešamību sevi un citus no veselības problēmām pasargāt un ar policijas uzdevumiem, kas pievērsta šai vajadzībai. Tomēr nobeigumā skaidrots, ka Tieslietu ministrija kopā ar citām institūcijām spriež, kādu administratīvo atbildību paredzēt par mutes un deguna aizsega nelietošanu.

Otrdien valdība nolēma, ka sods par masu nelietošanu būs brīdinājums vai 10 – 50 eiro, ko drīkstēs noteikt Valsts un pašvaldības policija. Tas vēl jāapstiprina Saeimai.

Alberts Dinters

Maskas veikalā ir obligātas

Pēc tam, kad Ministru kabinets pieņēma noteikumus, ka virknē sabiedrisko iestāžu jānēsā maskas, sabiedrība sadalījusi divās daļās: viena uzskata, ka veikalos tās jānēsā obligāti, otra – ka tās nav jānēsā, ja var ievērot 2 m distanci. Kā ir patiesībā?

Kurzemnieks lūdza Veselības ministriju izskaidrot, vai un kādas atkāpes ir pieļaujamas – kad pircējs drīkst tur uzturēties bez aizsargmaskas.

Skaidro komunikācijas nodaļas speciāliste Anna Strapcāne: „Tirdzniecības

vietās, piemēram, veikalā, obligāti ir jāvalkā sejas maska neatkarīgi no tā, vai var vai nevar ievērot 2 m distanci no citiem. Izņēmums ir bērni līdz 13 gadiem (no 13 gadiem sejas maska ir jāvalkā). Sejas masku var nevilkt arī tad, ja personai kustību traucējumu dēļ maskas uzlikšana ir apgrūtināta vai ir psihiskās veselības traucējumi, piemēram, demence.”

Tālāk skaidrots, ka cilvēki, iespējams, ir ko pārpratuši, jo papildus tirdzniecības vietām, sabiedriskajam transportam un citām noteikumos minētajām vietām

maskas jāvalkā arī tajās publisku un saimniecisku pakalpojumu vietās, kurās nav iespējams ievērot 2 m distanci un cilvēks tur uzturas ilgāk par 15 minūtēm, kā arī starp cilvēkiem nav izveidotas citas fiziskas barjeras. Tās ir uzskaitītas kā papildu vietas – tas nav nosacījums, ka veikalā drīkstētu sejas masku nelietot. Tātad visos veikalos pircējiem jāievēro divu metru distance un obligāti jālieto sejas aizsargmaska.

Alberts Dinters

LASĪTĀJS SAŠUTIS

Kur pazūd ūdens?

Lasītājs sašutis, ka Kuldīgā Virkas ielas 31. namam parādījies liela patērētā ūdens starpība. „Daudzus gadus šeit dzīvojot, nekas tāds nav gadījies, taču nu pēkšņi zudums ir liels un tiek likts klāt dzīvokļa komunālo maksājumu rēķinam. Kā var rasties tik liels? Kā to novērst?”

Nama apsaimniekotājs Uldis Cīrulis stāsta: „Vairākiem iedzīvotājiem līdz 27. septembrim bija jānomaina ūdens skaitītāji. Taču bija tādi, kas to izdarīja krietni vēlāk – tikai 8. oktobrī. Tas ir pārkāpums. Arī tagad vairākiem tuvojas skaitītāju maiņas termiņš. Tas jādara ik pa četriem gadiem. Ūdens starpība rodas dažādu iemeslu dēļ, taču visbiežāk tāpēc, ka mums netiek nodoti precīzi skaitītāju

rādījumi vai tie netiek nodoti laikā – līdz mēneša piektajam datumam.

Līdz šim ūdens starpības maksājumu dalījām uz visu māju, bet šomēnes – tikai uz tiem dzīvokļiem, kas bija pārkāpēji. Ministru kabineta noteikumi paredz, ka apsaimniekotājs ir tiesīgs trūkstošo pieprasīt no nama iedzīvotājiem, taču veids, kā tas tiek darīts, ir mūsu pašu izvēle. Ir vairākas iespējas. Vienalga, vai tiks maksāti visiem vai tikai pārkāpējiem, vienmēr kāds būs neapmierināts. Ja skaitītājus visi nomaiņīs laikus un nodos precīzus rādījumus, šādas problēmas nebūs. Man izmeklēšana jātaisa tajā brīdī, kad zudums sasniedz 70 m³ un ja tas notiek divus mēnešus pēc kārtas. Šobrīd tāda nav.”

Kuldīgas ūdens klientu apkalpošanas

daļas vadītāja Baiba Gailīte komentē: „Mēs rēķinu piesūtām mājai, savukārt apsaimniekotājs veido rēķinus dzīvokļiem un starpību sadala. Parasti šādus jautājumus risina nama iedzīvotāju sapulcēs, tāpēc sīkāk nevarēšu komentēt. Apsaimniekotājs ir tiesīgs piesūtīt rēķinu par starpību. Ja ir problēmas rādījumus laikus nolasīt, var uzlikt attālinātos skaitītājus. Tas nozīmē, ka tiek nomainīti visi un tiem uzliet moduļus, kas atļauj nolasīt attālināti. Attiecīgajā datumā apsaimniekotājs datorā saņem visus rādījumus. Tad cilvēku kļūda ir izslēdzama. Šādu skaitītāju ieviešana ir diezgan dārga.”

Elisa Rudzīte

MUMS RAKSTA

Uzmanīgi gada tumšākajā laikā!

Gājējiem un velosipēdistiem jābūt uzmanīgiem, bet autobraucējiem jābūt vērīgākiem un jāpārūpējas par spēkrata tehnisko stāvokli – gana spožiem lukturiem un labām vējstikla slotiņām.

Viena no biežākajām kļūdām, ko pieļauj mazāk aizsargātie satiksmes dalībnieki: uzskata, ka viņi uz ceļa ir redzami jebkurā situācijā un jebkurā diennakts laikā. Šogad sešos mēnešos Valsts policija visā valstī pieņēmusi 1685 administratīvā pārkāpuma lēmumus par pārvietošanos bez atstarojošiem elementiem vai vestes, no tiem 1548 lēmumi ir gājējiem, bet 137 – velosipēda vadītājiem. Gan ārpus apdzīvotām vietām, gan pilsētā viņiem jāpārūpējas par savu redzamību.

Dažkārt arī uz apgaismota ceļa au-

to vadītājiem grūti gājējus saskatīt, bet gaismu atstarojošie elementi apgērbā jau laikus liek vadītājam manīt, ka satiksmē piedalās arī viņi. Piedaloties satiksmē, kad redzamība nav pietiekama, autovadītājiem jāpārbauda transportlīdzekļa gaismas lukturi un stari jāneregulē tā, lai tie izgaismo braucamo daļu, vienlaikus neapžilbinot pretī braucošos. Tāpat būtiski ir pārbaudīt logu tīrītāju slotiņas, lai tās dara savu darbu.

Līdz 9. oktobrim valstī satiksmes negadījumos 480 gājēji ir cietuši, bet 29 gājuši bojā. Tāpat negadījumos 504 velosipēdisti cietuši, bet 12 gājuši bojā.

Līna Kaļķe,

Valsts policijas sabiedrisko attiecību nodaļas vecākā speciāliste

IEPRIECA

Vaina ātri novērsta

Kuldīdzniece Ināra Ozoliņa izsaka pateicību pašvaldībai par ieinteresētību un ātru rīcību pēc negadījuma: „Septembrī Kuldīgā, krītot logam no pašvaldībai piederošas ēkas, tika saskādēts mans auto. Dome operatīvi un profesionāli noreāģēja, auto tika sataisīts.”

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet *Kurzemniekam* pa tālr. **63350567**, e-pasts: **dina.porina@kurzemnieks.lv**. Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

Uz baznīcām ierobežojumi attiecas

Par pamatīgu neizpratni nevēlas vidū parūpējās Tieslietu ministrija (TM), paziņojot, ka uz baznīcām un lūgšanu vietām pulcēšanās ierobežojumi neattiecas. Veselības ministre Ilze Viņķele šādu ziņu nosauca par nepareizu.

Trešdien rezonansi izraisīja TM politikas departamenta direktore Olgas Zeiles izteikums, ka reliģisko organizāciju garīgā personāla noturētie dievkalpojumi neesot uzskatāmi ne par privātu, ne par publisku pasākumu. „Tas nozīmē, ka uz reliģiskajām organizācijām neattiecas tādi noteikumi kā cilvēku skaita ierobežojums telpās un ārā,” sacīja O. Zeile.

Šāda ziņa sabiedrību pamatīgi sašūpoja. Latvijas Ārstu biedrības valdes loceklis, reanimatologs Roberts Fūrmanis izteicās, ka risks ar Covid-19 inficētu cilvēku sastapt baznīcā ir lielāks nekā hokeja treniņā.

Arī *Kurzemnieks* prasīja TM skaidrot ierēdnes izteikumus. Saņēmām atbildi, ka reliģiskās darbības vietas (baznīcas) tomēr

ir uzskatāmas par publiskām vietām, tāpēc neatkarīgi no tā, vai apmeklējuma laikā dievkalpojums notiek vai nenotiek, visiem jālieto mutes un deguna aizsargs, jāievēro distance, gan sēžot, gan ejot pa telpu, regulāri jādezinficē rokas. Jānodrošina, ka draudžu telpās vienlaikus neatrodas vairāk kā 50% no tā cilvēku skaita, ko pieļauj telpu platība, vienam cilvēkam jāparedz vismaz 3 m². Garīgajam un kalpojošajam personālam, noturot dievkalpojumu, mutes un deguna aizsargs nav obligāti jālieto, jo tas pielīdzināms darba kolektīvam, kas pilda pienākumus.

Savukārt laulības, bēres un kristības baznīcā ir privāti pasākumi, uz kuriem attiecas visi Ministru kabineta nosacījumi (tostarp cilvēku skaita ierobežojums un iespēja tur atrasties bez sejas maskas). Tāpat jebkāda darbība reliģiskās vietās, kas nav publiskas, ir uzskatāma par privātu pasākumu.

Alberts Dinters

Ārstu komisijai jāiesniedz attālināti

Covid-19 izplatības dēļ līdz 13. novembrim Veselības un darbības ekspertīzes ārstu valsts komisijas (VDEĀVK) nodaļās pārtraukta klientu apkalpošana klātienē.

Invaliditātes ekspertīzei dokumentus var iesniegt attālināti, informē komisijas pārstāve Dace Melbārde. To var darīt trīs veidos: portāla www.latvija.lv sadaļā *Iesniegums VDEĀVK par invaliditātes ekspertīzes veikšanu*; var sūtīt pa pastu šīs komisijas Kuldīgas nodaļai Liepājas ielā 34, Kuldīgā, LV-

3301; var ar drošu elektronisko parakstu sūtīt e-pastā: vdeavk@vdeavk.gov.lv.

Atkārtotai apliecībai var pieprasīt portāla www.latvija.lv sadaļā *Atkārtota invalīda apliecības iesniegšana* vai papīra iesniegumu sūtīt pa pastu, vai iesniegumu ar elektronisko parakstu sūtīt minētajā e-pastā.

Ekspertīzes lēmumi un invaliditātes apliecības tiks izsūtītas pa pastu. Informāciju var saņemt e-pastā: vdeavk@vdeavk.gov.lv vai pa bezmaksas tālr. 80205009.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Meža zvēri un pamatīgs žvingulis

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šēršņova.

Laiks no 15. līdz 21. oktobrim Kuldīgas pusē aizvadīts mierīgi. Par laimi, nav bijis neviena satiksmes negadījuma, kurā cilvēki būtu cietuši, savukārt reģistrēti vairāki bez cietušajiem, tostarp trijos gadījumos kāds uzbraucis stāvošam transportlīdzeklim. Vīrietis, neievērojot drošu ātrumu, iebraucis šķeldas kaudzē, sabojājot automašīnu, bet cits vadītājs uzbraucis stabam. Divu automašīnu sadursmes iemesli vēl tiek noskaidroti, trīs gadījumos notikusi sadursme ar meža dzīvnieku.

Policija atgādina, ka meža zvēri mēdz pārvietoties arī baros un to uzvedība nav paredzama, tāpēc jābūt piesardzīgiem. Lai izvairītos no negadījuma, jāievēro arī ceļa zīmes, kas norāda par dzīvnieku klātbūtni.

Divi transportlīdzekļu vadītāji pie stūres pieķerti alkohola ietekmē. Automašīnas Volkswagen vadītājs Skrundas novadā braucis bez tiesībām un 3,37 promiņu reibumā, par to sāks kriminālprocess. Bet velosipēdistis Kuldīgas novadā pieķerts divu promiņu reibumā, un sāks administratīvā pārkāpuma lieta.

Atzinība būvniekiem Skrundas novadā

Būvindustrijas lielās balvas 2020 pasniegšanā kategorijā *Gada inženieris* un *Gada arhitekts* atzinības rakstu saņēmis Rudbāržu uzņēmumu *Kamenes* un *Taku* meistars vadītājs Ivars Grundmanis.

Rudbāržniekam Ivaram Grundmanim Būvindustrijas lielās balvas 2020 ceremonijā VEF kultūras pilī atzinības rakstu pasniedz Saeimas deputāte, mūsu novadniece Dana Reizniece-Ozola.

Atzinība piešķirta par pēdējos divos gados paveikto. I. Grundmanis atzīst, ka viņa uzņēmumi nav ievērojami – nebūvē daudzstāvu celtnes un citus milzu objektus, bet vairāk uzlabo vietējo vidi. Viens no tādiem objektiem ir pastaigu taka, ko Kurzemes plānošanas reģiona un Skrundas novada

pašvaldības projektā iekārtoja *Taku meistars*. Pastaigu un vienlaikus sajūtu taka ved gar Ventas krastu un pilskalnu, rudenī tur atklāta arī tā sauktā čigānu pirts. „Tas ir tāds dabas objekts, ko žūrijai prezentēju, un laikam tai iepatīkās,” tā rudbāržnieks. „Nav jau lielā balva, bet arī atzinības

raksts man ir nozīmīgs, jo apliecinā, ka mazie būvnieki tāpat tiek novērtēti. Pagodinoši ir kaut vai tas, ka varēju atrasties vienā zālē ar lielajiem būvniekiem. Kādam brīdim būs atkal stimulē strādāt.”

Daina Tāfelberga
Ivara Grundmaņa
arhīva foto

Bērniem būs laukums atpūtai

Kabiles centrā top labiekārtots rotaļu laukums. Tam izvēlēta vieta pie daudzdzīvokļu namiem starp Centra, Dārza un Kalniņa ielu, kur agrāk jau atradies slīdkalniņš, šūpoles un smilšu kaste.

Pagasta pārvaldes vadītāja Elīna Ose stāsta, ka par iepriekšējo rotaļu laukumu vēsta vien novecojušās iekārtas: „Šī vieta bija viena no mūsu prioritātēm šogad. Tiks izveidotas taciņas, būs nobruģēti basketbola laukumiņš, ko aktīvi izmantos mazākie. Tāpat ierīkosim daudzfunkcionālu rotaļu iekārtu, lai bērni savu brīvo laiku varētu pavadīt aktīvāk un pilnvērtīgāk. Nākamajā gadā paredzēts papildināt ar vēl kādu iekārtu.”

Kopējās laukuma izmaksas ir 18 555 eiro no pagasta pārvaldes budžeta. Objektā strādā Ilandes uzņēmums *2B Construction*, un darbu plānots pabeigt līdz 20. novembrim.

Elisas Rudzītes
teksts un foto

Kabiles bērniem drīz būs jaunas izklaides iespējas – tiek iekārtots mūsdienīgs rotaļu laukums.

Nekur citur – tikai skolā!

„Šī ir mana pirmā un vienīgā darbavieta. Nekur citur, kā tikai šajā skolā nespēju un pat negribu sevi iedomāties. Es te jūtos labi un cenšos, lai arī visi citi tā justos,” saka Ēdoles pamatskolas direktors Aigars Matevičs, kuram oktobrī aprit 45. darba jubileja.

„MĒS ESAM KOMANDA”

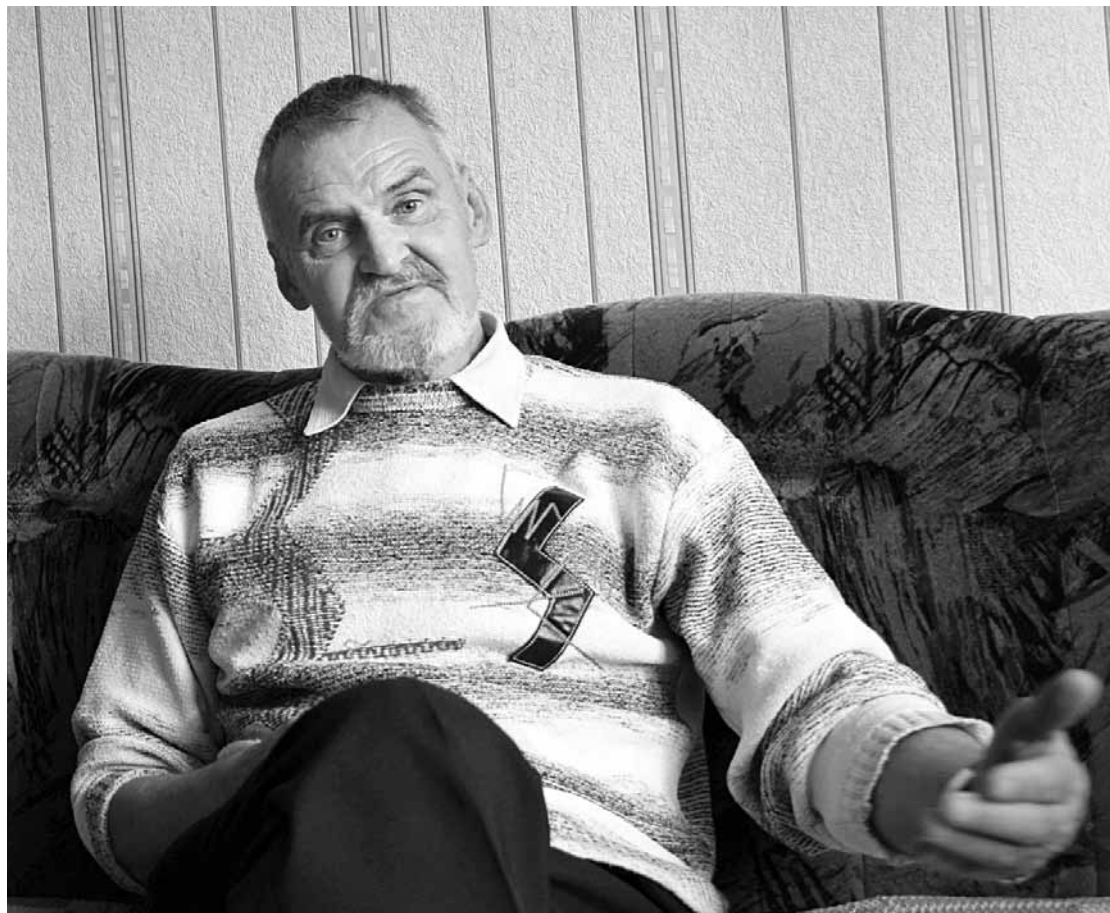
1975. gadā A. Matevičs sācis strādāt par sporta skolotāju, bet kopš 1987. gada ir direktors. „Es tikai priecājos par šeit pavadītajiem gadiem. Mans dzīves un darba moto: skolā esam komanda. Viens nav saimnieks – mēs visi esam. Skolotāji, tehniskie darbinieki un skolēni esam kolektīvs, kam jādarbojas kopā. Nevienš te no darba nebaidās: iet un dara. Laiks mainās, cilvēki mainās, bet šī nostāja mums nemainās. Droši vien tāpēc ar savu darbu esmu ļoti apmierināts.”

A. Matevičs stāsta, ka jau otro gadu varētu pensionēties, bet tāda nodoma vēl nav. Spēka un darba prieka pietiekot. „Pēc diviem gadiem ir skolas 200. jubileja. Ja jau tik ilgi esmu šeit bijis, gribētu to novadīt, kopā ar darbiniekiem un absolventiem godam to nosvinēt. Un tad jau skatīsimies, kā būs.”

PATĪK BRAUKT AR TANKU

Bērniībā Aigars dzīvojis Alsungā. Bijis labs sportists. „Es gribēju dzīvi saistīt ar sportu. Manas mīļākās disciplīnas bija 400 un 800 metru sprints. Domāju, ka Alsungas vidusskolā pie sienas joprojām ir mani rekordi: 400 metros 41 sekunde un 800 metros divas minūtes un četras sekundes. Es domāju, ka nav neviens audzēknis tos pārspējis.

Vidusskolā cītīgi trenējos, bet pēc tam neaizgāju uz toreizējo fizikultūras institūtu. Gribēju redzēt, kas notiek krievu armijā. Zināju, ka ir stingra disciplīna. Man to gribējās – gribējās sevi tajā pārbaudīt. Lauku skolu beidzēji varēja iegūt traktorista tiesības. Man tādas bija, tādēļ armijā gribēju tikt par tankistu, lai pārliecinātos, ka ar to tiešām var pārvarēt šķēršļus, kā filmās rāda. Kā filmā *Četri tankisti un suns*, kur kokus gāz ar saknēm ārā. Tā ir taisnība – ar tanku var nogāzt koku kā sērkočīnu.”

„Ir svarīgi, lai mēs skolā justos kā kolektīvs. Tādēļ direktoram vajag ne tikai darbu, bet arī kādu atpūtas pasākumu plānot. Jābūt iespējai kaut pāris reizi gadā kopā pa šampanieša glāzei izdzert,” uzskata Ēdoles pamatskolas direktors Aigars Matevičs.

Aigars dienējis Kaļiņingradas apgabala Gusevā un ieguvis seržanta pakāpi. „Labi pārzināju teoriju, labi braucu ar tanku, un bataljona komandieris gribēja mani aizsūtīt uz tankistu akadēmiju Minskā. Es gribēju, bet vecāki bija pret. Arī draugi rakstīja, ka nevajag. Dzimtā puse vilināja atpakaļ, tādēļ atgriezos. Ēdoles skolā meklēja sporta skolotāju. 1. oktobrī pārnācu no armijas un 15. oktobrī sāku strādāt.”

MĪLESTĪBU SASTOP ŠEIT

„Kultūras namā māksliniecišķajā daļā no Liepājas atnāca strādāt Ligita Siksnā. Iepazināmies, pēc trim gadiem nosvinējām kāzas,” par sievas sastapšanu stāsta Aigars. Abi sākuši neklātienē mācīties Liepājas pedagogiskajā institūtā un pēc pieciem gadiem ieguvi pamatskolas skolotāju diplomu. „Tanī laikā mums meitas Ilze un Baiba piedzima. Ilze tagad ir direktora vietniece izglītībā Rīgas Franču licejā.

„Es bērniem saku, ka skolas saimnieki esam mēs visi. Kopā rūpējamies, lai mums te patiktu.”

Viņa uzreiz teica, ka ies papa un mammas pēdās. Jaunākā meita Baiba ir juriste.”

„TAS IR NORMĀLI”

Ligita strādājusi bērnodārzā, bet vēlāk vīrs un skolas direktors aicinājis būt par pionieru vadītāju. Tā sācies kopīgais ceļš uz vienu darbavieta, kas joprojām tiek mīts cieši līdzās. Aigars ir direktors, bet Ligita – viņa vietniece un šogad audzinātāja 1. klasei. „Citi uzskata: tas ir labi, ka dzīvesbiedri strādā vienā vietā. Citi – ka tas ir slikti. Es uzskatu, ka tas ir normāli: kopā plānojam, domājam. Reizēm abi atnākam pastrādāt arī sestdienās un svētdienās. Tas

nav labākais, bet tā sanāk. Slodze samazinās, bet dokumentācija mazāka nekļūst. Tomēr mājās par darbu nerunājam. Tur mums ir daudz cita kā, ko darīt,” smeļ Aigars.

KATRAM JĀBŪT ATZĪTAM

Aigars uzskata, ka direktoram jāprot skolā iedibināt kārtību, lai visi jūtas vienlīdzīgi un vienlīdz atbildīgi. Tā kā rudenī tiek svinēta Skolotāju diena, viņš savulaik pavasarī ieviesis Tehnisko darbinieku dienu. Braukuši ekskursijās, viss kolektīvs atpūties. Viņaprāt, ir ļoti svarīgi, lai pilnīgi katrs saņemtu atzinību, jo visi darbi vajadzīgi un neviens nav svarīgāks par otru. Skolā joprojām ik gadu tiek svinēta Sieviešu diena. Pēdējos gados daļā dzimuma pārstāvēm par godu rīkots koncerts.

Arī skolēniem viņš cenšoties gan ar darbiem šādu dzīves filozofiju ierādīt, gan ar vārdiem atgādināt. „Ir jau brīži, kad sākas saulespuķu sēklu epidēmija,” smeļ Aigars. „Tad jāpaklauc pie sirdsapziņas. Jautāju, vai bērnam patiktu, ja piemēslotu cits, bet viņam vai viņa mammai tas būtu jāvēc. Es bērniem saku, ka skolas saimnieki esam mēs visi. Kopā rūpējamies, lai mums te patiktu. Un tā arī ir. Skola ir tīra, skaista, sakopta.”

PRAKTISKI VAĻASPRIEKI

Vislabākā atpūta Aigaram esot praktisks darbs: malkas skaldīšana, zāles pļaušana, lapu grābšana, ravēšana. Privātmājā, kas atrodas netālu no skolas, šajās jomās varot izpausties pēc sirds patikas. „Man arī patīk risināt krustvārdu mīklas, skatīties sporta raidījumus un krievu seriālus. Prieks ir par bērniem, mazbērniem. Nu jau mums ir četri. Sievai vairāk patīk braukt uz teātri vai ekskursijās. Reizēm var, bet es uz to neesmu tendēts. Man patīk dzīvnieki: suņi, kaķi. Patīk mājās būt.”

Godinās labākos

Gada cilvēks izglītībā, kultūrā, sportā, uzņēmējdarbībā vai amatā, Gada jaunietis, Gada brīvprātīgais – līdz 6. novembrim var pieteikt pretendētus pagasta pārvaldes konkursā *Ēdoles pagasta Gada cilvēks 2020*.

Lai godinātu labākos amata pratējus, radošā un brīvprātīgā darba darītājus, Ēdoles pozitīvā tēla veidotājus, pārvalde konkursu izsludina ik gadu un goda balvas pasniedz pirms Latvijas gadadienas, šoreiz – 14. novembrī.

Pieteikumu var aizpildīt pagasta pārvaldē, bibliotēkā vai mājaslapā www.edole.lv. Tajā

jānorāda pretendenta vārds, uzvārds, nodarbošanās un pamatojums, par kādu ieguldījumu šogad viņš izvirzīts. Kategorijai *Gada jaunietis* var ieteikt no 15 līdz 29 gadiem par sasniegumiem mācībās, sportā un ārpusklases darbā, arī par dalību pasākumos, brīvprātīgo darbu un par dalību aktivitātēs ārpus novada, pārstāvēt Ēdoli.

Tie, kuriem šāds apbalvojums jau piešķirts, uz goda nosaukumu atkārtoti var pretendēt ne agrāk kā pēc trim gadiem.

Pasts pieejams stundu dienā

Kopš Ēdoles pasta nodaļa ir slēgta, vienu stundu dienā pasta pakalpojumus var saņemt pagasta pārvaldē.

Katru darba dienu no 10.00 līdz 11.00 Dārza ielā 6, kultūras nama 1. stāvā, ir sastopama pastniece Sarmīte Kalvāne, pie kuras var nodot un saņemt korespondences un paku sūtījumus. Lai saņemtu, iepriekš jāzvana pastniecei pa telefonu 23281720 vai 27008001, 25700008, 67008001.

SVECĪŠU VAKARI

31. oktobrī Ēdoles kapsētās būs svecišu vakari. Kultūras nams svinīgu piemiņas mirkli organizēs **13.00** Postmūižas kapos, **13.40** Lieģu kapos, **14.30** Kaušu kapos, **15.20** Paružu kapos un **16.00** Lūšu kapos.

Liepājas iela.

Katrā
gadalaikā
cita

Jau gabaliņu pirms un arī gabalu pēc ēkas, kurā atrodas visiem zināmā spēļu zāle, atskan tikai vienas žēlabas: „Ja nebūtu šis Klondaikas...” Bet kopumā ielu šajā posmā visi dēvē par jauku.

Pagaidu versija

Blakus bijušajai policijai, soliņu un apstādījumu iekļauts, Liepājas ielu grezno stilizēts afišu stabs jeb stends ar Kuldīgas novada muzeja reklāmu.

Muzeja direktors Eduards Dambergs to sauc par pagaidu variantu, norādot, ka sākotnējā iecere nav izdevusies. Kādā projektā stabs veidots tā, lai tajā būtu simboliskas atmiņu pieturas. Bet realizēta tikai viena – par fabriku *Vulkāns*.

„Patiesībā stāsts bija bēdīgs. Funkcionāli šis stends nav paredzēts autentisku priekšmetu glabāšanai: stipra lietus laikā tajā ieplūst ūdens, bet, ilgstoši esot saulē, priekšmeti balē. Izeju meklēja, taisot eksponātu replikas, bet tām bija tāds pats liktenis. Tad stends tika nodots muzejam apsaimniekošanā. Tā kā tur neko nevar eksponēt un muzejam pilsētā nekur nav reklāmas, nolēmām pagaidām to izlikt Liepājas ielā. Vieta ir lieliska. Tūristiem nākot no Rīgas puses pār veco tiltu, muzejs ir ļabi pamanāms, bet, iebraucot no citas puses, Liepājas iela ir tā vieta, pa kuru viņi iet,” spriež E.Dambergs.

Stilizētais afišu stabs pagaidām reklamē Kuldīgas novada muzeju. Kad radīsies vīzija, ko gribas tur redzēt ilgāk, muzeja darbinieki ķersies tai klāt.

Apmeklētāju mazāk

„Šobrīd mums iet švaki,” atzīst *Klondaikas* Kuldīgas filiāles vadītāja Elīna Šķiere. „Nesen darbinieku sapulcē apspriedām, ka cilvēku plūsma ļoti nokritusies.”

Viņa atzīst, ka vasara no uzņēmējdarbības viedokļa bijusi laba, bet otrais Covid-19 vilnis aizbaidījis gan tūristus, gan daudzus vietējos. Tas dod atelpu apkārtējiem, jo arī dzērāju traču *Klondaikas* tuvumā kļuvis mazāk. „Rīkot pasākumus nedrīkstam, kur nu vēl ar dejām. Arī biljarda turnīri otrajā stāvā nenotiek,” Elīna pasūrojas, ka pat filiāles 16. dzimšanas dienu septembrī nav izdevies nosvinēt. Viņa gan atzīst, ka spēļu zāles

klientu loks tomēr turas, bet bārā apmeklētāju nav vispār. „Mums ir trīs darbinieki spēļu zālē, trīs bārā. Šobrīd atļaišana nav plānota. Dzīvosim un skatīsimies, ko situācija ļaus.”

Jautāta par to, ka kuldīdznieki *Klondaiku* pārsvarā neieredz, Elīna atbild: „Pie tā jau tik ļoti esmu pieradusi, ka nemēģinu pārliecināt par pretējo. Ar varu šeit nevienu iekšā nevelk. Cilvēkiem, kuri nāk bārā, ar spēļu zāli nekādas saistības nav. Viņi nāk atpūties, padejot. Protams, ir tāda publika, ar kuru strādāt grūtāk, bet daļa klientu uzskata, ka Kuldīgā citur nav, kur aiziet. Vasarā daudziem patika pasēdēt terasē.

Mums kā uzņēmumam nekad nav bijis vienalga, kas notiek telpās vai aiz durvīm. Kad notiek ballītes, vienmēr ir apsargi, kas cenšas nodrošināt kārtību arī ārpusē. Uz abiem stāviem parasti strādā trīs. Viņi dara, ko savā pārraudzības zonā spēj. Turklāt spēļu zālē tagad katram klientam obligāti jāpārbauda dokumenti. Viens apsargs parasti aizņemts ar to. Bet tagad cilvēki laikus iet mājās, un kautiņi nav bijuši.

Augšējā stāvā ir jauniešu dzīvoklis, un ar šiem kaimiņiem mums domstarpības nekad nav bijušas. Cenšamies sadzīvot arī ar citiem. Tik ilgi, cik pilsēta ļaus, arī centīsimies pastāvēt.”

„Šobrīd nav, ko sargāt, jo klienti vienkārši nenāk,” rādot tukšo bāru, atzīst Elīna Šķiere, *Klondaikas* vadītāja Kuldīgā.

Veikals, kurā jāaprunājas

Šovasar audumu veikalā *Tīne* mainījās īpašnieki. Tā izveidotāja un ilggadējā saimniece Velga Pigevica biznesu pārdeva snēpelniecei Santai Reimanei. Bet Velgas kundze vēl nākot talkā, dodot brīvdienas pārdevējai Līgai Skudrai.

Tīnes pārdevēja Līga Skudra smejas, ka no pircēju stāstiem iznāktu interesanta grāmata.

SĀK PAR ROKDARBIEM, TURPINA PAR DZĪVI

L.Skudra ar pārtraukumiem te strādājusi vairāk nekā piecus gadus: „Vispār esmu Kuldīgā laimīgi ieprecējusies no Smiltenes. No pirmsākumiem strādāju veikalā *Elvi* Smilšu ielā. Tas bija otrais veikals Kuldīgā, kurā strādāja ar preču skeneriem. Pirmā bija *Kurzemīte*. Mums šķita – ak, šausmas! Pārtikas veikalā strādāt ir fiziski grūti. Šis tas ir sabeigts, piemēram, mugura. Te ir citādāk, bet daudz jārunā. Sarunas sākas ar rokdarbiem, pēc tam runā par visu – par bērniem, jaunību. Ir interesanti. Veikalā *Elvi* tam laika nebija.”

GALVENOKĀRT SIEVIETES

Nākot regulārie pircēji, iebrucot arī no Ventspils un citām pilsētām. Gadoties, ka vienā dienā atnāk vesela klase bērnu, jo visiem māj-

turībā vajadzīgas noteikta izmēra adatas. „Tad gribas skolotājiem teikt, lai iepriekš pabrīdina, jo visiem nepietiek. Mūsu dāmas ada daudz, meklē speciālas dzijas zeķēm, jakām. Ir rotaļlietu adītājas, un tām vajag arī pildījumu.

Varētu teikt, ka šis ir sieviešu veikals. Vīrieši atnāk pēc sarkanajām pērlītēm un tādas pašas krāsas diegiem makšķerēšanai. Vēl meklē diegus, ar ko lāpīt tīklus. Nāk ģimenes. Gadās, ka vīrs pa priekšu un diktē, kādi aizkari jāpērk. Bet pārsvarā vīriem šeit kļūst slikti... Pēc desmit minūtēm iet sievas gaidīt ārā.”

INTERNETĀ GRŪTĀK

Līga arī pati māc zeķi noadīt, vili nošūt, ieteikt, cik auduma vajag svārkciem. Ja ko nezina, sazvanoties ar pazīstamām šuvējām un adītājām. Ārzemnieki *Tīnes* durvis virinot retāk, bet reiz itāļu

kundze meklējusi dziju, lai kaut ko uzadītu tikko dzimušajai mazmeitiņai. Vācieši meklējot linu, Latvijā ražotu vilnas dziju.

Līga secina, ka Covid-19 darbu ietekmē, jo grūti internetā pasūtīt audumu, nezinot, kāds tas ir pēc taustes. Gadās, ka bildē redzamais dzīvē nav tik labs. Ar dziju ir vieglāk, jo zināmo var pasūtīt, bet aizkari jau ir papirkti.

KULDĪDZNIEKI – KAS VIŅOS IR?

Lai gan šeit aizvadīti daudzi gadi, sevi par vietējo Līga nedēvē: „Es neteiktu, ka cilvēki šeit ir leņpi. Arī Smiltē ir leņpi, bet atšķirīgi. Drīzāk kuldīdznieki ir pašpīctiekami, kaut satikti ir dažādi cilvēki. Kuldīgā vējo tā mākslas aura – tad arī šķiet, ka cilvēki ir tādi izsmalcinātāki. Kaut kas viņos ir.”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Inguna Spuleniece, Alberta Dintera foto

Kuldīga – svētkiem, Jelgava – bērēm

Šāds Kurzemes un Zemgales hercogistes laikā bijis abu galvaspilsētu sadalījums, apgalvo vēstures doktore Mārīte Jakovļeva.

Viņas priekšlasījums *Kuldīga kā Kurzemes hercogistes rezidence un pārvaldes centrs* bija starp daudziem interesantajiem starptautiskajā zinātniskajā konferencē *Kurzemes un Zemgales hercogistes laiks – unikāls periods pasaules vēsturē*. Kuldīgā tā bija daļa no plašā pasākumu kopuma, kas saistīts ar pilsētas nominācijas sagatavošanu UNESCO pasaules mantojuma sarakstam.

VĒRĀ ŅEMAMA

Kurzemes hercogistes (1561–1795) laikā Kuldīga kļuvusi par vienu no svarīgākajiem administratīvajiem centriem, lai gan laika gaitā tās funkcijas mainījās. Līdz pat 17. gs. beigām par šo vietu var runāt kā par hercogu rezidenci un līdz 1642. gadam – arī kā par otru galvaspilsētu līdzās Jelgavai, skaidro pētniece. Rezidences statusu Kuldīga zaudējusi 18. gs., tomēr palikusi svarīgs pārvaldes centrs. Ziedu laikos pils bijusi galma uzturēšanās un pārvaldes iestāžu vieta. Taču ne mazāk svarīga bijusi saikne ar pilsētu, jo bez pilsētniekiem rezidence nav spējusi pastāvēt.

Kas attiecas uz pārvaldi, situācija bijusi vēl sarežģītāka, jo savijušās hercoga iestāžu, pašu pilsētnieku un apkaimes muižnieku intereses, pilnvaru sadales dēļ nereti radot konfliktus. „Tomēr Ketleru dinastijas Kurzemes hercogiem Kuldīga bija iemīļota vieta, kurā tika svinētas precības, uzņemti ārvalstu sūtņi, slēgti svarīgi līgumi,” uzsver M. Jakovļeva.

Dzīve te ļoti bijusi atkarīga no tā, vai hercogs ir vai nav pilī. Pētniece teic, ka visus ienākumus, kas nonākuši hercoga kasē, vajadzējis iztērēt valsts vajadzībām. Tas neesot bijis mazais slogs, jo muižkungi maksājuši tikai tos nodokļus, par kuriem paši lēmuši un tiem brīvprātīgi piekrituši. Arī tad nevis muižkungs maksājis pats, bet nauda ievākta no zemniekiem.

PILS UN PILSĒTA

M. Jakovļeva: „Zīmīgi, ka arī Kuldīgā, tāpat kā pie jebkuras pils, dzīvoja tādi cilvēki, kuri, no vienas puses, bija pilsētnieki, no otras – atbrīvoti no pilsētas nodevām. Ar to ļoti neapmie-

Vēstures doktore Mārīte Jakovļeva: „Johana Georga Veiganda ap 1729. gadu zīmētajā Kuldīgas panorāmā hercogu pils redzama kā dominante, kas pārsniedz jebkuru māju, līdzinoties baznīcai. Pils bija vieta, kas noteica pilsētnieku dzīves ritmu.”

rināti bija pārējie kuldīdznieki. Saskaņā ar pilsētas privilēģijām ar tirdzniecību un amatniecību varēja nodarboties tikai pilsētas tiesības ieguvušie. Pils brīvībā dzīvojošie nodarbojās tieši ar to pašu, bet nodevas pilsētas kasē nemaksāja. Strīds starp pilsētu un hercogistes valdību risinājās līdz pat hercogistes pastāvēšanas beigām. Saglabājusies sūdzība no kāda latvieša Jēkaba, kurš sevi pats dēvējis par Bērziņu. Viņam bijusi liegta iespēja tirgoties, jo tās bijušas pilsētnieku privilēģijas. Daudzi strīdi bija par to, ko un kurš būvēs: hercogs, muižnieki vai pilsētnieki. 17. gs. bija vienošanās, ka Katrīnas baznīcu remontēs hercogs, bet draudzei piederīgie muižnieki sametīsies un uzbūvēs nevācu baznīcu. Citādi vāciešiem ilgi jāgaida uz dievkalpojumu, jo līdz tam vācu dievkalpojums notika pēc latviešu. Pirmais nereti ievilkās ilgāk par paredzētajām divām stundām. Vācieši tad jau bija sākuši nodarboties ar tirdzniecību, iet uz krogiem, novēršoties no Dieva. Atsevišķa baznīca hercogistes laikā tā arī netika uzbūvēta.”

GALVENĀ REZIDENCE

Kuldīgu kā savu galveno rezidenci vēlējies ierīkot jau hercogs Gothards. Viņš gan cerējis iegūt savā pārvaldē arī Vidzemi, par rezidenci izvēloties Rīgu, bet tas nav izdevies. M. Jakovļeva: „Tad nu Kuldīga uzskatīta par svarīgāko rezidenci. Par to liecina tas, ka 1566. gadā, kad Gothards ar hercogieni Annu atgriezās no laulībām Kēnigsbergā, viņi ar diezgan prominentiem viesiem brauca uz Kuldīgu. Šeit notika kāzu svinības kopā ar pilsētniekiem un muižniekiem. Interesanti,

ka tolaik Kurzemē trūka muzikantu. Gothards rakstīja Prūsijas hercogam, lai aizlienētos atļauj vēl paturēt.” Gothards un Anna uzturējušies arī ārpus Kuldīgas, bet bērni atstāti šeit aukļu un skolotāju uzraudzībā. 1576. gada 4. decembra skolotāja vēstulē teikts, ka septiņgadīgais hercogs Frīdrihs uzrakstījis vēstuli tēvam, vecākā meita Anna – mātei, bet jaunākajiem bērniem Vilhelmam un Elizabetei vajadzīgs jauns apģērbs. Ģeogrāfiskās situācijas dēļ par galveno rezidenci tomēr kļuvusi Jelgava: „Tieši tur ierīkotas Ketleru nama ģimenes kapenes. Tā Jelgavas pils bija kļuvusi par bērnu vietu, bet ar Kuldīgu saistījās priecīgie notikumi.”

VILHELMA LAIKS

„Vislielākā nozīme Kuldīgas rezidencei piešķirta Gotharda jaunākā dēla Vilhelma valdīšanas laikā. Viņš dzimis 1574. gadā, Kuldīgā pavadījis bērnību, studējis universitātē Rostokā, kur arī viesojies pie mātes radiem. Pēc atgriešanās Kurzemē ar vecāko brāli Frīdrihu noslēdzis pārvaldes līgumu, kurā vienojies par tēva testamenta izpildi: Kurzeme Vilhelmam, Zemgale Frīdriham. Vilhelms daudz ceļojis pa Eiropu. 1609. gadā apprecējis Prūsijas hercoga meitu Sofiju, kuru 1610. gadā pārvedis uz Kuldīgu. Sofija ir hercoga Jēkaba māte,” skaidro vēsturniece.

JĒKABA LAIKS

Hercogs Jēkabs Kuldīgu pārvaldībā ieguvis 1638. gadā. Viņš darbojies ar saimnieciskām lietām, Liepājā nodibinājis kuģu būvētavu, tad pārcēlis uz Ventspili. Kuldīgā ķēries pie pils labiekārtošanas. 1645. gada 25. sep-

tembrī šeit plānotas kāzas ar Brandenburgas princesi Luīzi Šarloti. Tās bija paredzētas kā pirmās laulības Kuldīgā, jo iepriekš hercogi laulājušies ārzemēs pie sievu radiem. Jēkabs visus gribējis sapulcināt šeit. Diemžēl Dānijas un Zviedrijas karalienes atraitnes nav uzņēmušās tik tālu ceļu, un laulības pārceltas uz Kēnigsbergu.

„Jēkabs pilī ieviesa vērā ņemamas izmaiņas. Pils ir labi dokumentēta. Viņš uzbūvēja īpašu manēžu, jo mīlēja zirgus – hercoga stallī varēja izvietot 72. Uzbūvēta arī bumbotava, bet nav liecību, ka tajā kāds kaut ko būtu spēlējis. Nav arī skaidrs, kas tās par spēlēm,” atzīst pētniece.

KAILA KAZU SLAUCĒJA

M. Jakovļeva: „Par Kuldīgas pili saglabājusies saraksts, kādas gleznas bijušas hercogiem. Tas tapis 1696. gadā, un darbi piederējuši hercogienei Elizabetei Sofijai. Hercogs Frīdrihs Kazimirs licis gleznas noņemt, reģistrēt un nolikt drošākā vietā. Kurzemes hercogi dzīvojuši pilīs, bet bieži ceļojuši, daļu interjera vedot līdzī. Luīze Šarlote braukājusi no Kuldīgas uz Jelgavu un atpakaļ, līdzī vedot pieliekamas ādas tapetes. Tās gan Kurzemē ražotas, gan ārzemēs iepirktas – koši izkrāsotas, svinīgas.”

36 gleznu apraksti nav pārāk izvērsti, skaidro pētniece: „Gleznā, kurā attēlota mežacūka, stīmas un suņi. Virtuves aina ar stīnu un pāva spalvām. Vilku medību aina. Aina ar tīģersuni. Ilgi domāju, kas tas varētu būt. Izrādās, ka 17. gadsimta beigās un 18. gadsimtā tā bijusi populāra suņu šķirne, kuras apspalvojums līdzīgs tīģera svītrām. Ir vairākas gleznas ar kuģi.

Mīti par hercogu Jēkabu

Atbild Mārīte Jakovļeva.

■ **Vai hercogs Jēkabs kristīts Sv. Katrīnas baznīcā?**
Nē, Jēkabs kristīts pils baznīcā. Ir saglabājusies hercoga Vilhelma vēstule brālim, kurā pieminēts, ka 1610. gada 28. oktobrī viņam piedzimis dēls Jēkabs. Kristības plānotas 16. decembrī, brālis ar sievu tiek ielūgts. „Leģenda par kristībām Katrīnas baznīcā daļēji nāk no Johana Georga Veiganda (Kuldīgas ārsta un novadpētnieka – red.) manuskripta. Tajā minēts, ka Jēkabs kristīts nedēļu pēc piedzimšanas, kā prasīja Kurzemes vācu baznīcas likumi. Turklāt tas jādara baznīcā, nevis mājās. Valdošajās aprindās bija citi principi. Kristības un bēres bija valstiski notikumi, kuros reprezentēja valsti, dibināja starptautiskus kontaktus. Nedēļā nevarēja paspēt saaicināt viesus no visas Eiropas. Viens no Jēkaba krusttēviem bija Anglijas karalis Džeims Stjuarts. Saglabājusies gan uzaicinājuma vēstule, gan karaļa atbilde ar piekrišanu. 24. novembrī nomira Jēkaba mamma Sofija. Tādēļ kristību datums tika atlikt uz 23. decembrī, bet 26. decembrī apbērēja Sofiju pils baznīcā.”

■ **Vai Kuldīgā bijusi kuģu būvētava?**

Nē. Dabas apstākļu dēļ tas ir nereāli. Pirmā Jēkaba kuģu būvētava bija Liepājā, tad pārcelta uz Ventspili.

■ **Vai pils lielās zāles griestos attēloti Jēkaba flotes kuģi? Tiem zināmi pat nosaukumi.**

Tas nāk no Veiganda manuskripta. Kad palasa 1699. gada pils inventāra aprakstu, atklājas, ka kuģu gleznojumi bijuši arī citās telpās, bet neparādās nosaukumi. Drīzāk nosaukumus, kas atrodami kuģu sarakstā, Veigands savietojis ar zīmējumiem. Bet attēloti noteikti nebija konkrētie kuģi.

■ **Vai hercogs Jēkabs atvedis kartupeļus uz Latviju?**

Kad tos ieveda, precīzi pateikt nevar. Kurzemes hercogu galmā kartupeļi ir jau 17. gadsimtā. Vai Jēkabs tos audzēja, nezinu, bet pazīt pazina. 17. gadsimta beigās tie audzēti hercogienes dārzā Jelgavā, un viņas pavārgrāmatā atrodamas kartupeļu receptes. Zemnieku vidū kartupeļi izplatās gadsimtu vēlāk.

Arī kaila kazu slaucēja, nakts ainava ar balti ģērbtu figūru.”

TIESĀJA UN LĒMA

Kuldīgas pils bijusi ne tikai vieta priekiem, bet arī tiesas sēdēm un landtāgim (zemju pārstāvju sapulcēm – red.). Viens landtāgs noticis tad, kad hercogs Gothards gatavojies iestāties Polijas–Lietuvas ūnijā 1569. gadā. Iespējams, tāds bijis 16. un 17. gs. mijā. Arī 17. gs. vairāki. 1624. gadā nolēms: kad hercogs rezidēs Zemgales īpašumos, Jelgavā jāuzturas vismaz diviem virspadomniekiem, lai pieņemtu iesniegumus. Kuldīgā bijis jābūt tieši tāpat.

AUGĻU UN BRIEŽU DĀRZS

Pils, protams, ietekmējusi arī pilsētu. Pilij klāt nācis dārzs. Par to ziņas ir pieticīgas. 17. gs. tur pamatā augušas ābeles un ķirši. Gadsimta beigās ierīkots nožogots briežu dārzs. Uzturēšana sagādājusi problēmas. Zviedri iebrukuma laikā visus nav izšāvuši. Pils komandants uz Jelgavu rakstījis vēstuli, ka nošāvis divus un tos sūta, bet trešo nometīt nevarot, jo brieži kļuvuši gudri – slēpjoties. Atbildīgais Kuldīgas mežsargs 18. gs. sākumā valdībai sūtījis vairākas vēstules, ka dārza žogs jāsalabo, jo pāri tiek vilki. 1709. gada februārī tie saplēsuši 20 briežus. Mežzinis bijis ļoti neapmierināts ar mežsargu: tik vazājoties pa pilsētu, sienu un auzas izbarojot saviem lopiem. Kad dzīvnieki pazuduši, briežu dārzs kļuvis par kuldīdznieku iemīļotu pastaigu vietu. 19. gs. sākumā tur bijusi promenāde, līdz viens nomnieks lūdzis atļauju daļu meža izcirst un ierīkot laukus. Līdzīgs liktenis skāris augļu dārzu.

Ar godavīra stāju un pārlicību

„Mana paaudze piedzīvojusi interesantus un diezgan atšķirīgus periodus: pirmo Latvijas brīvvalsti, Otro pasaules karu, vācu un padomju okupāciju, sociālismu, tad atkal cīnījāmies par brīvību un atgriezāmies kapitālismā,” stāstot savu dzīves gājumu, atzīst Skrundas novada Goda pilsonis VIESTURS MELĶIS.

Daudzu raksturots kā godavīrs ar visos laikos staltu stāju, latvisku dzīvesziņu un kārtīga zemnieka pārlicību, vienmēr galants: gan vadot kolektīvo saimniecību un pats traktorā sēstoties, gan pašdarbības muzikālo kolektīvu priekšā stājoties.

Kā pats uzskatīt: par kādiem nopelniem piešķir Goda pilsoņa nosaukumu?

Mani priekšgājēji – Skrundas sabiedriskais darbinieks un kordirģents Ernests Felds, rakstnieks Arturs Henrijs, leģionārs Jānis Blūms – bija ievērojamus darbus paveikuši. Vīri gados tāpat kā es (ierasti pasmaida – aut.). Pārsvārā šādu godu jau dod par mūža ieguldījumu. Jaunam jāpaveic kāds ļoti, ļoti izcilis varoņdarbs. Biju pārsteigts, kad mani izvirzīja, jo biju strādājis vadošos amatos, – tie jau nav nekādi nopelni, bet vienkārši darbs.

Augāt koplā ģimenē. Tagad tādas ir retums.

Bijām septiņi brāļi, es trešais pēc kārtas. Vēl divas māsiņas. Liela ģimene bijām, un saimniecība pirmskara laikos arī liela, tāpēc visiem jau no mazotnes bija jāstrādā. Neļikās ne grūti, ne protestējami. Vecaistēvs 1903. gadā no Skrundas muižas izpircis Jaunmuižā zemi, ko līdz tam nomāja. 100 hektāru tolaik skaitījās liela platība. Tur, *Vanagos*, vecaistēvs uzcēla dzīvojamo māju, lielu klēti, kūti, šķūni un citas saimniecības ēkas. Bija seši darba zirgi, kādas 16 slaucamās govīs, jaunlopi, aitas – tāds aprāvs kopjamais barīns.

Jums bija pieci gadi, kad sākās Otrais pasaules karš.

Kara sākumu nejutām. Tikai 1944. gadā, kad vācieši atkāpās un fronte pienāca tuvu mūsu mājām. Vācu armija mūs izraidīja, un kopā ar kaimiņiem pārcēlāmies uz mežu, dzīvojām zaru būdās. Cerējām atgriezties, jo tuvojās ziema un ar maziem bērniem

mežā palikt nevarēja. Bet māja bija pilna ar vāciešiem – trieca mūs prom. Vienā pajūgā no lielās iedzīves sakrāvām tik, cik nu varēja. Gotiņu piesējam aizmugurē. Sākās bēgļu gaitas pa dažādām vietām.

Tobrīd bijām jau seši bērni, visapkārt pilns ar bēgļiem, un kuplai ģimenei grūti patversmi atrast. Paldies tēva radniekam, kurš Kurmālē savās mājās mums visiem vienu istabu ierādīja!

Kad, karam beidzoties, varējām atgriezties *Vanagos*, saimniecība bija nopostīta gandrīz pilnībā. No septiņām ēkām palikusi pussagrauta dzīvojamā māja. Nekā nav – to grūti iedomāties tam, kurš pats tādā tādā nav piedzīvojis.

Kādas jums atziņas no tiem grūtajiem laikiem?

Mēs, bērni, to tā neuztvērām, bet pieaugušajiem bija jāgādā par iztikšanu. Nebija, ko ēst. Taču, ja piedomā un strādā, nevis sūkstas vien, tad izdzīvot var. Vecmāte ar gudru ziņu, mizojot kartupeļus, bija savākusi un sakaltējusi tiem galus, kur vairāk dāglu. Iesēja tās micītes lakatiņā. Pārveda mājās un iestādīja mūsu zemītē. Brīnījāmies, kad rudenī tik skaisti kartupeļi izauga. Bērniem jāiet skolā, bet nebija, ko mugurā un kājās vilkt. Vecmāte no nez kur dabūtiem karavīru šineliem drēbes mums sašuva. Tēvs no vecām lielgabalu vai mašīnu riepiņiem izgriezta zoles pēdām, pāršuva siksnīņas pāri, un mums bija sandales. Divi gadi pēc kara bija šausmīgi grūti, tad Latvijas lauki sāka atkopties. Būtu tikusi uz kājām, bet uznāca kolektīvizācija.

„Esmu pienākuma cilvēks un tāpēc diezgan apdomīgs: ja ir sāksis, tad tā lieta jānotur,” atzīst Viesturs Melķis.

„Ja piedomā un strādā, nevis sūkstas vien, tad izdzīvot var pat ļoti grūtos laikos.”

VIESTURS MELĶIS

- Dzimis Skrundā 1936. gada 25. martā turīgā daudz bērnu zemnieku ģimenē.
- Diplomēts agronoms, strādājis gan par šoferi, gan inženieri lauksaimniecības pārvaldē, 30 gadus vadījis kolhozu *Ziedonis*.
- Sportojis, iesaistījies sabiedriskajā darbā un amatiermākslas kolektīvos.
- Kopā ar sievu, kultūras darbinieci Skaidrīti Melķi izaudzinājis trīs meitas.
- Bijis slavenā vīru kora *Skrunda* prezidents, joprojām ir nopelniem bagātā ansambļa *Vecie zēni* mākslinieciskais vadītājs.
- Piedalījies *Atmodas* kustībā un Latvijas Tautas frontē.
- Bijis Skrundas deputāts. Būdamis domes priekšsēdis, daudz darījis pilsētas labiekārtošanā.
- 2014. gadā par sabiedrisko ieguldījumu un tēvzemes mīlestību pašvaldība piešķīrusi Skrundas Goda pilsoņa titulu.

Ar meitām Antru Zuntneri, Ingu Ernstsoni, Daci Reinkopu un viņu ģimenēm 2018. gada Ziemassvētkos.

Tomēr jūs izvēlējāties studēt lauksaimniecību. Vai negribējās vieglāku dzīvi pilsētā meklēt?

Pabeidzu Skrundas pamatskolu un 1951. gadā iestājos Kazdangas lauksaimniecības tehnikumā agronomos. Visur bija sadibināti kolhozi, bet tiem jau nekā nebija. Atceros, ka mūs līdz vēlam rudenim, gandrīz ziemei sūtīja ražas novākšanā. Ar lāpstām rakām sniegu nost, lai dabūtu kukurbietes no zemes laukā. Ar ķerrām pa laipām tās stūmām no dubļainā lauka nost. Bet uz Rīgu braukt nebija domas. Kazdangas tehnikums skaistā vietā, skolotāji labi – mācības man patika. Vasarā lauku darbos, kūdras purvā, malkas skaldīšanā varēja arī šo to nopelnīt. Diemžēl nedaudz pietruka, lai tehnikumu pabeigtu ar sarkano diplomu un Lauksaimniecības akadēmijā tiktu bez konkursa. Togad agronomiem konkurss bija liels – seši uz vienu vietu. Tā kā tehnikumā vispārīglobošos priekšmetus mācīja mazāk, grūti sacensties ar vidusskolēniem. Netiku uzņemts, vajadzēja iet strādāt. Nosūtīja darbā uz toreizējo Rudbārzu MTS (mašīnu un traktoru staciju – aut.). Bet drīz jau iesauca Padomju armijā.

Darbs uzvalkā?

Savā ziņā jā. Tā bija plānošana pēc valsts pasūtījuma. Katra saimniecība cīnījās, lai tas plāns būtu mazāks: ja nevar izpildīt, tad nepienākas premiālās piemaksas. Man bija jādarbojas kā starniekiem. Tad vēl visas tās kampaņas... Tolaik taču partija noteica, kā laukos jāstrādā. Dažbrīd nodomāju: „Nu, kā tā var?” Bet iebilst tiem visu zinošajiem nebija jēgas. Pēc kāda laika nāca vēl viens interesants pagrieziena. Partijas Kuldīgas biroja skatīja jautājumu par Raņķu kolhoza *Ziedonis* ražas novākšanas gaitu. Priekšsēdētājam Golubčikam jāatskaitās, kāpēc neveicas kulšana un pārējie rādītāji ir slikti. Tika nolemts to Golubčiku ņemt nost no amata, un man kā inspektoram *Ziedonī* jāriko pilnsapulce, lai ievēlētu citu. Sapulcē, partijas pārstāvjiem klātesot, notika liela blāustīšanās: ko pilsētnieki sabraukuši mācīt, kā jāstrādā. Tomēr priekšsēdētāju izbalsoja. Taču nebija kandidātūras, kas nāks vietā. Pēkšņi izvirzīja mani. Sak’, mācītis agronoms: lai nu nāk un rāda, kā jāstrādā. Tā no balto apkalpšu profesijas atkal kāpu traktorā un vilku darba apģēr-

Kurš sporta veids vairāk?

Vieglatlētika un volejbols. Jokoju, ka manus Skrundas rajona rekordus neviens vairs nevar labot. 1958. gadā, kad atgriezās no armijas, lodes grūšanā man bijis augstākie rezultāti, bet nākamajā gadā

rajonu likvidēja, tāpat tos cīparus pārspēt vairs nevar.

Sākat strādāt. Vai par agronomijas studiju turpināšanu vairs nedomājāt?

Tikko iebraucu Skrundā, iegāju ēdnīcā siltu tēju padzert. Tur mani pārtvērta Skrundas MTS direktors Ilmārs Brents: ko es uz tiem agronomiem – labāk lai eju pie viņa par šoferi, vismaz naudu nopelnīšu. Turklāt viņam sportistus vajadzēja. Tā iesēdināja mani pašizgājējā. Pēc trim gadiem pārvilināja uz Saldus izpildkomitejas lauksaimniecības nodaļu par inspektoru, kas pārbauga saimniecības, saskaņo plānus, kontrolē, kā tie pildās. Iestājos akadēmijā, pirmo gadu pabeidzu. Tad atkal nāca pārmaiņas – apprecējos. Mainījās arī darbs, pareizāk sakot, darbavieta. Tolaik izveidoja pirmās lauksaimniecības pārvaldes, Saldum bija kopīga ar Kuldīgu, un man ieradīja Skrundas zonu.

Ķermeņa uzturēšana?

Savā ziņā jā. Tā bija plānošana pēc valsts pasūtījuma. Katra saimniecība cīnījās, lai tas plāns būtu mazāks: ja nevar izpildīt, tad nepienākas premiālās piemaksas. Man bija jādarbojas kā starniekiem. Tad vēl visas tās kampaņas... Tolaik taču partija noteica, kā laukos jāstrādā. Dažbrīd nodomāju: „Nu, kā tā var?” Bet iebilst tiem visu zinošajiem nebija jēgas. Pēc kāda laika nāca vēl viens interesants pagrieziena. Partijas Kuldīgas biroja skatīja jautājumu par Raņķu kolhoza *Ziedonis* ražas novākšanas gaitu. Priekšsēdētājam Golubčikam jāatskaitās, kāpēc neveicas kulšana un pārējie rādītāji ir slikti. Tika nolemts to Golubčiku ņemt nost no amata, un man kā inspektoram *Ziedonī* jāriko pilnsapulce, lai ievēlētu citu. Sapulcē, partijas pārstāvjiem klātesot, notika liela blāustīšanās: ko pilsētnieki sabraukuši mācīt, kā jāstrādā. Tomēr priekšsēdētāju izbalsoja. Taču nebija kandidātūras, kas nāks vietā. Pēkšņi izvirzīja mani. Sak’, mācītis agronoms: lai nu nāk un rāda, kā jāstrādā. Tā no balto apkalpšu profesijas atkal kāpu traktorā un vilku darba apģēr-

50 gadu jubilejas svinībās kopā ar sievu Skaidrīti kolhoza *Ziedonis* kantora telpās.

Savulaik Viesturs Melķis bijis arī aktīvs mednieks.

Skrundas vīru vokālais ansamblis *Vecie zēni* Kārļa Ulmaņa piemīņas muzejā *Pikšās*.

Ja jums dažos vārdos būtu jāturpina teikums „VIESTURS MELĶIS ir...”, ko jūs teiktu?

- **Antra Zuntnerē**, meita: „Saimnieks, kurš stingri turas uz zemes. Cilvēks, kuru interesē viss, kas notiek pasaulē. Mūsu ģimenes seniors jeb boss.”
- **Edgars Račevskis**, Skrundas novadnieks, kordirģents un komponists, Dziesmu svētku Goda virsdirģents: „Krietns cilvēks, ļoti kārtīgs, precīzs un izdarīgs. Draudzīgs. Arī vispusīgi apdāvināts: ne tikai ar organizatora spējām, bet arī ar muzikālām dotībām. Vienkārši labs cilvēks.”
- **Loreta Robežniece**, Skrundas novada domes priekšsēde, kādreizējā kultūras nama direktore: „Harizmātiska personība, kura spēj ap sevi radīt vīdi, kas iedvesmo dzīvei.”
- **Ritvars Stepanovs**, bijušais kolģeģis *Ziedonī*, Raņķu pagasta pārvaldnieks: „Zemi mīlošs, ziņošs, istis saimnieks. Ar saprotošu, labvēlīgu attieksmi pret līdzcīvēkiem, kolģeģiem, darbiniekiem.”

Daina Tafelberga, Viestura Melķa arhīva foto

bu. No tā brīža 30 gadus nostrādāju par *Ziedona* priekšsēdētāju līdz saimniecības likvidācijai 1993. gadā.

Vai ne reizi neienāca doma mest plinti krūmos, zinot, kā kolhozos notiek?

Nē, esmu pienākuma cilvēks: ja darbs sāksis, tas jānotur. Mums nemaz tik slikti negāja – diezgan čadīgi strādājām. Iztikām ar savu naudu, ubagot iet nevajadzēja. Mums bija sava dārzniecība – audzējām zemenes, gurķus, kāpostus, ābolus, arī konservējām, uz Maskavu tonnām ar vagoniem vedām. Tas bija liels atspaidis.

Kas bija tā jūsu burvju nūjiņa, lai saimniecības rādītāji tā laikā paaugstinātos? Vai bijāt stingrs priekšnieks un sitāt dūri galda?

Bija reizes, kad bez tā nevarēja iztikēt. Tomēr pārsvārā cilvēki saprata, ka izdzīvot varēsim tikai tad, ja kārtīgi strādāsim. Īpaši sākumā, kad tehnika švaka un viss balstījās uz roku darbu.

Kā vērtējat to, kas laukos notiek šodien?

Ko es tur varu daudz vērtēt? Man prieks, ka pēc tiem trakajiem likvidācijas gadiem, pēc zemes atdošanas mantiniekiem, kuri ar lauksaimniecību nav saistīti, zemnieki atkal atkopušies. Jā, lauki paliek tukšāki, bet nav tā, ka visi jaunie bēg prom. Ir mainījušies laiki, attīstījušās tehnoloģijas. Ar vienu modernu un jaudīgu traktoru var dienā apstrādāt tādas platības, kurām kādreiz vajadzēja desmit. Turklāt traktori nepārtraukti plīsa. Skumji gan, ka, pa lauku ceļiem braukājot, redzams: no desmit mājām vienas tikai palikušas. Tomēr es ticu jaunajai paaudzei – tā aug ziņoša. Tāpēc ceru, ka lauki neizmirs un dzīvība būs.

Esat darbojies vairākos muzikālos kolektīvos. Vai muziku mācījāties?

Mūzikas skolā gājis neesmu. 30 gadus vēl kopš Kazdangas tehnikuma nospēju pūtēju orķestrī, biju vīru kora *Skrunda* prezidents. Taisnību sakot, esmu gan mūzikas skolā gājis. Kad meita Antra Zuntnerē mācījās, Skrundā tādas skolas vēl nebija.

Vēdu viņu uz Kuldīgu un stundās sēdēju klāt, lai palīdzētu. Tā pirmos gadus mācīju viņu, bet tagad viņa mani, jo ir mūzikas skolotāja un koncertmeistare. Meita Dace Reinkopa vada kultūras nodaļu Kuldīgā, Inga Ernststone strādā ārvalstīs diplomātiskajā dienestā, bet arī viņa beigus mūzikas skolu, apguvusi vijoles spēli.

Vai tas, ka meitas saistītas ar kultūru, arī jūsu nopelns?

Kaut kas jau pārmantojas. Tomēr kultūras cilvēks bija mana sieva Skaidrīte – es jau tikai zemnieks. Man muzicēšana un dziedāšana dod prieku. Nu jau arī zemkopība vairs tikai tāds nieka hobijs. Pēc *Ziedona* likvidācijas mums bija sava saimniecība un vienošanās ar veco traktoru *Belarus*: ja viens no mums izies no ierindas, saimniecība beigsies. Vēl jau gan abi esam darba kārtībā, bet pagājušajā gadā nolēmu, ka pietiek.

Kas jums ir ansamblis *Vecie zēni*?

Kad 1990. gada beigās viņi sanāca kopā, es vēl dziedāju vīru korī *Skrunda*. Pievienojos vēlāk pamazām. Nebija viņiem tāda īsta vadītāja, tad nu es uzņemos toņa padevēja pienākumus. Par *Vecajiem zēniem* pateikšu, ko vienmēr esmu teicis: tādu vīru vairs nebūs – ar tik lielu atbildības izjūtu. Pa visiem tiem gadiem ne reizes nebija, ka kāds neierādās bez nopietna iemesla. Un tas dziesmotais gars: no visas sirds un dvēseles! Izcili vīri, kas izgājuši cauri lieliem pārbaudījumiem, pārcietuši pāridarījumus no varas, bet nekad nav sūdzējušies.

Es jau neesmu ne vokālais pedagogs, ne profesionāls mūziķis. Šo to viņiem iemācīju, bet panākumi konkursos bija tāpēc, ka paši gribēja nodziedāt labi. Var jau sanākt kopā, ieraut pa *čarkai* un uzdziedāt. Šie vīri ilgus gadus dziedājuši korī – Dziesmu svētkos tādu slavenu virsdirģentu kā mūsu Edgars Račevskis izskoloti, nerunājot par Jāni Dūmiņu, brāļiem Kokariem un citiem dižiem kordziedāšanas vadoņiem. Tā uz pārkūniem ved lielā pienākuma un atbildības apziņa.

Kazdangas tehnikuma labākie sportisti 1954. gadā. Viesturs Melķis augšējā rindā trešais no kreisās.

Dziesmu svētkos Mežaparka Lielajā estrādē Rīgā.

Melķu jaunākā dēla Helmāra izlaidumā 1967. gadā Skrundas vidusskolā – brāļi Viesturs, Emīls, Laimonis, Helmārs, Modris, Vilnis, Imants. Attēlā nav mūsu Rutas un Veltas.

Ceļojums stāstos

„Man ceļojumu pierakstu nav – rakstu pēc atmiņas,” saka grāmatu autors, ceļotājs un kolorītā personība Žigimants Krēšlīņš. Kuldīgas Mākslas namā pasākumā *Ceļotmīļu tikšanās* viņš prezentēja savu otro grāmatu – *Centrālamerika pāris mēnešos*, kā arī dalījās iespaidos par braucienu pa Kolumbiju.

Šogad Ž.Krēšlīņam jeb Žigim iznākušas divas grāmatas. Pirmā – *Dienvidamerika pāris mēnešos* – atskatās uz viņa braucienu pa teju visām šī kontinenta valstīm, savukārt otrā koncentrējas uz Centrālamerikā piedzīvoto. Visi bijuši budžeta braucieni, taču piedzīvots tāpat ļoti daudz. Grāmatas izceļas ar vienkāršo, bet sulīgo valodu, kas piesaista arī to cilvēku uzmanību, kuri grāmatas nelasa. Interesanti fakti pasniegti saistoši un atmiņā paliekoši. Lasītāji jau pieprasot trešo grāmatu, taču ar to Žigis vēl nesteidzas. Gads esot gana

produktīvs: „Kovida laiks man bijis diezgan pateicīgs, jo varēju izdarīt to, kam citādi laika neatliek.”

Kuldīgas bibliotēkas vadītāja un pasākuma organizatore Daina Girvaite priecājas par pozitīvo gaisotni: „Izlasīju autora pirmo grāmatu un biju uz prezentāciju un stāstu vakaru Alsungā. Man ļoti patika. Ir prieks, ka ar visiem ierobežojumiem noorganizējam tikšanos arī Kuldīgā. Tas, ka iepriekš jāpiesakās, cilvēkus nedaudz attur. Bet ir personalizētas sēdvietas, arī distance tiek ievērota. Grāmatas būs pieejamas,

Ceļošanas entuziasti Kuldīgas Mākslas namā varēja klausīties Žigimanta Krēšlīņa stāstos par Kolumbiju, iegādāties viņa jaunāko grāmatu *Centrālamerika pāris mēnešos*, kā arī saņemt autogrāfu.

katra vienā eksemplārā.” Abas ir atrodamas tikai dažās bibliotēkās Latvijā. Pirmā vairs nav nopērkama, otrajai pie autora palikuši pēdējie pieci eksemplāri.

Stāstu vakarā Žigis rādīja fotogrāfijas un dalījās iespaidos par pēdējo ceļojumu uz Kolum-

biju šīgada sākumā. Tur pavadīts vairāk nekā mēnesis un apskatīti gan tūrisma objekti, gan nepopulārākas vietas. „Ceļošana ir sāpīgs temats laikā, kad to nevar darīt. No otras puses, ir gandarījums, ka cilvēkiem ir ticība – tas vēl būs iespējams. Stāstu vakaros

pats varu atgriezties savos piedzīvojumos. Citiem varbūt tas ir kā pamudinājums,” saka viesis. Viņš sācis aktīvi ceļot 2013. gadā, taču arī pirms tam bijuši izbraucieni ar *stopiem* pa Eiropu.

Pasākuma apmeklētāja Iveta Vēra iegādājusies Ž.Krēšlīņa otro grāmatu: „Man stāstu vakars ļoti patika. Divas reizes esmu gājusi pa Svētā Jēkaba ceļu Spānijā, un šovakar stāstos par Kolumbiju ieguvu nedaudz spānisku izjūtu. Ierobežojumu dēļ liekas, ka esam apzagtī. Lai nu par ko, bet zēl tieši par ceļošanu.”

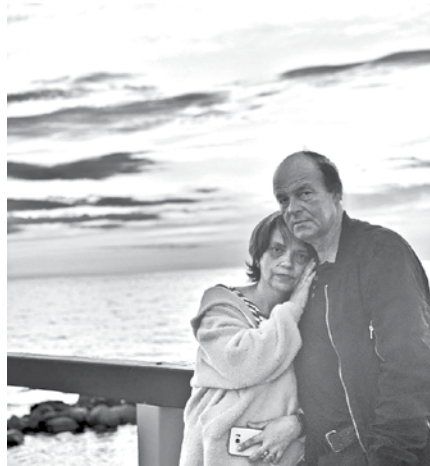
Arī Vija Kauķe stāstus klausījusi ar prieku, jo labprāt ceļo pati: „Es to daru jau no jaunības dienām. Priekšroku devu kalniem. Esmu bijusi visos kontinentos, un tādi pasākumi mani ļoti interesē. Ļoti zēl, ka ceļojumi ir ierobežoti. Pēdējais man bija pagājušajā gadā ap šo laiku uz Madeiras salu. Iespaidi ir bagātība, ko neviens nevar atņemt. Autora grāmatas vēl neesmu lasījusi, taču pasākums ir ļoti labs.”

Elisas Rudzītes teksts un foto

PRIEKA AVOTI

Dzīvei piešķir odziņu

„Vislielākais prieks dzīvē ir darīt ko vērtīgu savai izaugsmei vai piedzīvot neaizmirstamus brīžus ar sev tuvajiem cilvēkiem,” uzskata Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma audzēkne Iveta Asne, kura par tūrisma konsultanti mācās 3. kursā.

Ģimene

„Esmu vecākiem vienīgā atvase, tāpēc viņi īpaši cenšas uzmanīt, lai ar mani viss būtu kārtībā un lai es būtu laimīga. Ļoti novērtēju viņu atbalstu tajos brīžos, kad jāpiedalās kādā olimpiādē vai konkursā. Mūsu ģimenē valda īpaša saliedētība un mīlestība, tāpēc varu droši teikt, ka man tā ir ideāla. Kā ligzdiņa, kurā vienmēr varēšu atgriezties, kad ir grūti, kur mani sapratīs un nenodos.”

Konkursi

„Esmu viena no tiem, kam patīk ar sevi lepoties un just gandarījumu par darbu. Man svarīga katra iespēja, kurā varu savas spējas kādā jomā pilnveidot. Visvairāk lepojos ar 1. vietu valsts konkursā *Vēsture ap mums*. Tā bija lieliska pieredze! Katra uzvara liek aizdomāties, ka es varu visu, ja tiešām to vēlos.”

Grāmatas

„Man ļoti patīk lasīt gan grāmatas, gan citus informācijas avotus. Tā ir interesanta nodarbe, taču zinu, ka daudzi jaunieši man nepiekrītīs. Mūsdienās grāmatu lasīšana reti kuram ir hobijs. Mani visvairāk uzrunā romāni un vēsturiskās grāmatas, bet liela ir interese arī par tādām izglītojošām, kas sagatavo dzīvei.”

Draugi

„Tie ir cilvēki, kas manu dienu izkrāso košākās krāsās un visam piešķir odziņu. Īstu draugu ir visai maz – vairākumu varu saukt par paziņām. Tas, protams, neliedz doties neaizmirstamos piedzīvojumos un pavadīt kopā vienreizēji skaistus mirkļus, taču ne visiem varu pilnībā uzticēties un uz tiem paļauties tad, kad ir grūti.”

Skola

„Varbūt citiem jauniešiem liksies dīvaini, bet attālināto mācību laikā pavasarī man tiešām pietrūka skolas un tās nelielās spriedzes, kas tur valda. Skolā ir iespēja sevi vairāk pilnveidot, konkurēt un mācībās iegūt labākus rezultātus.”

Māksla

„Esmu beigusi Kuldīgas mākslas skolu, tāpēc tā man ir ļoti tuva. Māksla mani aizrāvusi kopš agras bērnības. Man patīk, ka apkārtējie manus darbus novērtē. Piedalījos arī Latvijas Mākslinieku savienības izstādē *Mākslas dienas 2020. Covid-19*. Daudzi saka, ka man ir iedzimts talants, taču es uzskatu, ka tā ir aizraušanās, ko ir izdevies izkopt. Tāda var būt katram, tikai jāsaprot, kas vairāk interesē. Ar talantu vien nekad nepietiek.”

Automašīna un izbraukumi

„Varbūt tas ir diezgan netipiski meitenei, bet bez automašīnas nespēju ne dienu. Tā ir kā otra labā roka! Abas saptamies un labi sadarbojamies. Ļoti novērtēju to, ka kopā ar draugiem vai ģimeni ērti varu izbraukāt un apskatīt visu Latviju. Mūsu valstī ir tik daudz skaistu vietu, ka nevajag nemaz braukt uz ārzemēm.”

Elizabete Rublāne, Ivetas Asnes arhīva foto

STĀRKA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 14. līdz 21. oktobrim piedzimuši pieci puikas un divas meitenītes.

Bērniem doti šādi vārdi: divi ir Markusi, tad vēl Eiriens, Roberts, Edgars, Vanesa un Paula.

Elisa Rudzīte

PIEREDZE

Iespēja mainīties

„Gāju uz šovu, ne lai izrādītos, bet lai izmantotu iespēju mainīt savu dzīvi, pilnveidoties,” skruddeniece Sarmīte Balode saka pēc dalības televīzijas kanāla STV Pirmā sociālā projekta *Caur ērkšķiem uz...* ceturtajā sezonā.

SKAUDRIE STĀSTI

Šovs tiek saukts par diezgan šokējošu, jo tajā piedalās sievietes ar ļoti skaudriem dzīvesstāstiem: alkoholiķes, ielasmeitas, bezpajumtnieces, transpersonas, dāmas ar kriminālu pagātni un no neapskaužami trūcīgiem sabiedrības slāņiem. To vidū Sarmītes stāsts nav no traģiskākajiem, taču viņa sapratusi, ka vairs nevēlas dzīvot azartspēļu atkarībā, bet pašas spēkos vien kaut ko mainīt ir grūti, pat gandrīz neiespējami.

LABA DARBA IESPĒJU MAZ

Sarmītei ir 30 gadu, viņa dzimusi un augusi Saldus novada Zirņos netālu no Skrundas. Apguvusi Cīravas tehnikumā meitenēm neierastu nozari – automehāniku. Uz pavāriem nav gājusi, jo „nav jāmācās četri gadi, lai iemācītos pankūkas cept un zupu izvārīt”, gribējusi apgūt ko jaunu. Tehnikumā gan ieteikuši pārdomāt, bet Sarmīte izmācījies līdz galam.

Tomēr labs darbs šajā profesijā nav atradies, tāpēc viņa aizbraukusi uz Dāniju strādāt par auklīti. Mēģinājusi strādāt arī Anglijā, bet nav izdevies, jo meitiņai Samantai bijušas veselības problēmas. Atgriezoties dzimtajā pusē, iestājusies Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā, kur izmācījies par SPA meistari. Arī šajā profesijā darba maz. Lai iztiktu, strādājusi gan kūdras purvā, gan par apkopēju. Bijusi brīvprātīgā Skrundas jauniešu centrā. Visā šajā laikā bieži vērusi dažādu spēļu zāļu durvis, lielākoties ārā nākot tad, kad zaudēts pilnīgi viss.

PSIHOLOĢISKAIS SPIEDIENS SKOLĀ

Sarmīte vairs nebaidās stāstīt par pārdzīvojumiem. Šovā lektori iemācījuši no tiem neslēpties, atlaist tos, lai nevairotu negatīvismu sevī un apkārtējos. „Es augu daudz bērnu ģimenē. Vecāki rūpējās, kā prata. Nedzīvojam grezni, taču paēduši un apģērbti bijām. Tomēr sabiedrībā laikam valda stereotips, ka daudz bērnu ģimene ir zemākas kārtas, jo nevar atļauties luksusa lietas. Biju arī diezgan apaļīga.

Pēc dalības TV raidījumā *Caur ērkšķiem uz...* skruddeniecei Sarmītei Balodei ir gaišāks skatījums uz dzīvi, un viņa vēlas savām meitām būt laba mamma. Attēlā – ar vecāko meitiņu Samantu.

Mani bieži pazemoja. Interesanti, ka tā negatīvā attieksme nāca no skolotāju puses. Skolēni to jūta un bija *iedvesmoti* par mani nīrgāties. Tolaik vēl biju kautrīga. Lai kaut kā no tiem pārdzīvojumiem tiktu vaļā, iedzīvojos azartspēlēs. No tām ir grūti tikt vaļā kā no jebkuras atkarības. Šovā ar mums strādāja dažādu jomu lektori, palīdzot saprast cēloņus un sekas.”

KĀDS PARŪPĒJĀS

„Es to neuzskatu par šovu – man svarīgāka bija iespēja mainīties. Nokļūšana tur bija interesanta. Feisbukā saņēmu ziņu no raidījuma producentes: meklējam tieši tādu meiteni kā tevi. Sākumā neko nesapratu. Kāds man ar to sakars? Kas tas vispār tāds ir? Sākām sazināties. Izrādījās, ka kāds bija aizpildījis pieteikuma anketu manā vietā. Izstāstīju savas problēmas, piekritu – kāpēc gan neizmantot tādu iespēju? Pagāja vasara, es jau biju par to aizmirsusi un pēkšņi saņēmu uzaicinājumu, vai esmu gatava braukt.”

GRŪTĀ CĪNĀ

Pirms došanās uz šovu Sarmīte bija paskatījusies iepriekšējo sezonu raidījumus un nojautusi, ka viegli nebūs. Viņa atzīst, ka ir drosmīga un vienlaikus jūtīga. Realitāte nav gluži tas pats, ko parāda televīzijā. Nav

viegli kemperu studijas apstākļos sadzīvot desmit sievietēm, pat mierīgām pēc rakstura, kur nu tādām, kas cietušas no psiholoģiskās un fiziskās vardarbības.

„Tas prasīja lielu savaldību, jo bija tādas meitenes, kas par katru cenu centās citas izaicināt. Īpaši jaunās. Šajā sezonā biju viena no vecākajām. Jaunajām tas nepatika, jo viņas iedomājās, ka uzdosos par barvedi. It kā kameras priekšā izrādās, ka viss labi, bet aiz muguras notiek sīva cīņa. Mums bija arī viens puisis. Teica, ka esmu ļoti drosmīga. Tomēr arī man ne reizi vien bija sāpīgi un jāiet izraudāties.”

VAR PAIET GARĀM

Par spīti negācijām Sarmīte teic, ka viņa vairāk guvusi labo. Varot spēļu zālēm mierīgi paiet garām, skatīties uz pasauli citām acīm. Nav vajadzības mocīties ar pārdzīvojumiem.

Meitai Samantai tagad ir septiņi gadi, viņa iet skolā, apmeklē dažādus pulciņus. Mazajai māsiņai Santai ir divi gadīni, viņa iet bērnudārzā. Sarmītei ir dzīvesbiedrs, un ar viņa algu ģimene ir materiāli nodrošināta. Kad mazā paaugsties, mamma cer atrast darbu, un viņai patiktu arī atgriezties jauniešu centrā.

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

DĀRZA DARBI

Ārija Rudlapa, agronome

No 23. līdz 30. oktobrim

27. oktobris no 13.00 un 28. oktobris. Stādīšanai, ražas vākšanai un pārstrādei nav pārāk labvēlīgs laiks.

29. oktobris. Lapu diena. Laista augus. Novāc puravus un pieņirk zīmošanai paredzētajā vietā. Stāda ziemas sīpolus lokiem.

30. oktobris. Sākumā lapu diena, bet pēcpusdienā jau ziedu. Laistīšanai labāk vēltīt rīta cēlienu, bet ražas vākšanai un pārstrādei – dienas otro pusi.

Lapu grābšanai, siltumnīcas iztīrīšanai un dārzkopības inventāra sakārtošanai uz ziemas guļu laba ir jebkura diena, kad lietus, vējš un citi rudens untumi netraucē.

REKLĀMA

Saeimas deputāts Ē.Pucens: „Mēs esam panākuši, ka dzemdību nodaļas slēgšana Kuldīgā nav ministrijas dienaskārtībā”

Partijas *KPV LV* Saeimas frakcijas vadītāja vietnieks Ēriks Pucens: „Iedzīvotāji Kuldīgā ir saņēmuši labas ziņas – veselības ministre ir man apstiprinājusi, ka dzemdību nodaļas Kuldīgas un Dobeles slimnīcā netiks slēgtas.”

„Vienlaikus vēlos pateikties pilsoniski aktīvajai sabiedrības daļai, kas parakstījās platformā *Mana balss* un pierādīja, ka sabiedrībai rūp iedzīvotāju dzīves kvalitāte reģionos. Īsā laikā tika savākti nepieciešamie 10 000 parakstu, lai paustu atbalstu dzemdību nodaļai Kuldīgā. Paldies parakstu ierosinātājam, jo tas saliedēja vairāk nekā 11 tūkstošus svarīgam mērķim!

Veselības ministrijai ir jāsaprot, ka reģionālo slimnīcu *badināšanai* būs negatīva ietekme nākotnē. Kopā ar izglītības reformu dzīves kvalitātes plaisa starp reģionos un lielajās pilsētās dzīvojošajiem tikai pieaugs, un tas nemotivēs iedzīvotājus palikt dzīvot laukos. Mums ir jādara viss, lai noturētu cilvēkus reģionos, pretējā gadījumā mēs būsīm spiesti iet lgaunijas ceļu un tērēt lielas naudas programmās, lai veicinātu iedzīvotāju atgriešanos uz dzīvi laukos.

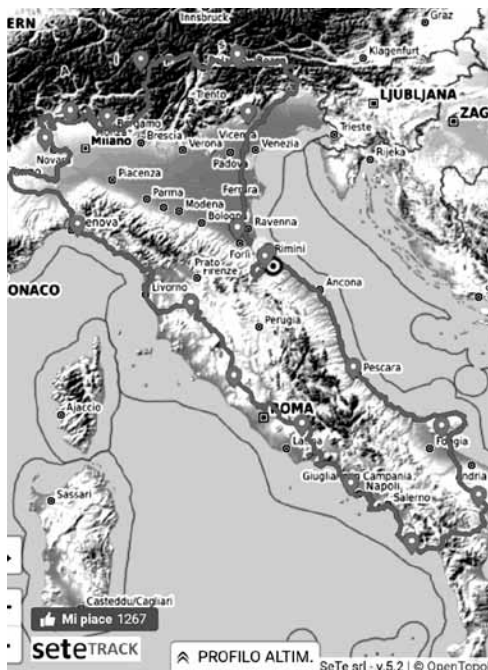
Kā radās ideja rakstīt vēstuli Ilzei Viņķelei? Biju izveidojis atbalstošu video iedzīvotājiem ar aicinājumu parakstīties portālā *Mana balss*. Uz to reaģēja Viņķeles kundze, uzrakstot tviterī, ka satraukumam nav pamata un ka reģionālās slimnīcas netiks slēgtas. Tomēr ne slimnīcām, ne iedzīvotājiem, ne man šādas pārliecības nebija, tādēļ vērsos pie ministres, lai gūtu apstiprinājumu viņas publiski paustajam un apliecinātu iedzīvotājiem, ka šo pilsētu slimnīcās netiks slēgtas dzemdību nodaļas, kā tas iepriekš izskanējis. Tad nu jācer, ka vīrs un vārds un ministre savu solījumu turēs. Uzskatu, ka Kuldīgas slimnīca savulaik atradusi finansējumu, lai izveidotu mūsdienīgu dzemdību nodaļu ar atbilstošu tehnisko nodrošinājumu un speciālistiem. Šobrīd valsts veselības politika pieļauj reformu, kas paredzēs, ka laukos dzīvojošajiem būs jābrauc 50, 70 un pat 100 km, lai saņemtu atbilstošu medicīnisko palīdzību. Zinot, cik izšķiroša grūtniecībā var būt katra sekunde, atbalstu neatliekamās palīdzības speciālistu aicinājumu pārdomāt šo reformu un atstāt pašreizējo dzemdību nodaļu pārklājumu Latvijā.

Es un citi Saeimas deputāti iestājamies pret reģionālo slimnīcu kapacitātes un ārstēšanas potenciāla vājināšanu, jo tas apdraud lauku iedzīvotāju tiesības savlaicīgi saņemt kvalitatīvu veselības aprūpi. Manā ieskatā uzsāktā slimnīcu reforma vēl vairāk veicinās reģionu iedzīvotāju aizplūšanu uz lielajām pilsētām. Šī ir nākamā lieta, ko vēlos aktualizēt un aizstāvēt kuldīdznieku un apkaimes iedzīvotāju intereses.

Ja redzat netaisnības vai pārkāpumus, ko varu labot kā Saeimas deputāts, lūdzu, rakstiet man: eriks.pucens@saeima.lv! ESMU JŪSU BALSS SAEIMĀ!”

NEDEĻAS VIESIS

Itālijā – lielais piedzīvojums un uzvara

Šovasar kuldīdznieks ARVIS SPRUDE Itālijas velobraucienā *GINS* jeb *Giro d'Italia No Stop*, pieveicot 4084 kilometrus un 54 780 augstuma metrus, finišēja pirmais, uzrādot jaunu trases rekordu un pasaules rekordu šajā distancē. Tieši braukšanas laiks – 155 stundas un 15 minūtes, bet pavisam tur pavadītas 11 dienas, septiņas stundas un 18 minūtes. Pirms pandēmijas Arvja plāns bija doties uz pasaulē ekstrēmākajām daudzdienu riteņbraukšanas sacensībām *Red Bull Trans-Siberian Extreme* Krievijā. Viņš ir viens no 15 apstiprinātajiem dalībniekiem, kuri izturējuši 3000 velobraucēju konkurenci.

Velobrauciena *Giroditalianostop* trases karte.

„Piedaloties šādās sacensībās, nevienu necenšos neko pierādīt. Tā ir cīņa pašam ar sevi. Vēlos noskaidrot, cik tālu varu aizsniegties,” saka Kuldīgas riteņbraucējs, sporta skolotājs Arvis Sprude.

Sacensības Krievijā tika atceltas.

Jā, Covid-19 dēļ plāns A atcēlās. Sacensības pārceļas uz nākamā gada. Kad tas tika paziņots oficiāli, Itālijas brauciena organizatori uzaicināja piedalīties viņu rīkotajā sacīkstēs. Viņi mani izvēlējās tāpēc, ka biju starp 15, kas apstiprināti *Red Bull* sacensībām. Tobrīd vēl neteicu *jā*, jo bija jātie skaidrība ar to, kas vispār notiks.

Giro d'Italia No Stop ir labs veids, kā sevi pārbaudīt: kā tas notiek, ko tas no manis prasa. Latvijā līdz galam visus sīkumus nevar saņemt. Pirms tam eksperimentējām: maijā treniņā pa Latviju braucu 1000 kilometru. Kādas atziņas jau guvām, bet ne līdz galam. Beigās kļuva zināms, ka sacensības Itālijā varēs notikt, un gatavojos startam. Protams, Itālijā bija citādākas nekā tās, kas paredzētas Krievijā, bet vienalga – tā ir pieredze.

Kāda bija trase?

Tā izveidota jau pirms laba laika. Pirms tam vīrusa dēļ Itālijā sacensības bija aizliegtas. Trase cilvēki brauca tāpat, pārbaudot, vai var izbraukt. Rezultāti jau šur tur parādījās. Kad bija atļauts, pieejama kļuva arī šī trase.

Itālija organizē daudz dažādu distanču sacensību. Šīs trases garums – vairāk nekā 4000 kilometru. Ideja slēpjas tajā, ka ir ietvertas slavenākās vietas: sāk ar Rimini, uzbrauc augšā līdz Alpiem, tad no brauc lejā pie Bergamo, tālāk līdz Turīnai utt. Apmetot vēl lokus, jāatgriežas Rimini.

Cik braucēju piedalījās?

Uz starta stājās 20 cilvēku, bet finišēja četri. Dažādas lietas ietekmēja to, kāpēc visi līdz finišam netika. Kāds nevarēja iekļauties laika limitā, kas bija 12–14 dienas. Man un vēl vienam brauca līdzīti atbalsta automašīna. Pārējie izmantoja

iespēju kaut kur apstāties un atpūties. Ja brauktu Latvijā, arī es tādu iespēju izmantotu. Taču Itālijā visu laiku līdzīti bija komanda: Kristaps Būdenieks, Māris Vancevičs un Kārlis Dureika.

Vai bija plāns? Cik stundu dienā braucī?

Sākumā izdomāju, ka viss jāsadala pa kilometriem. Pirmajā dienā izdevās ļoti labi, otrajā mazliet sliktāk, bet trešajā saskāros ar ne-normālu lietu – tas bija visu dienu. Visu laiku biju slapjš. Iekavēju laiku, slapjās drēbes pārvelkot. Braucot kalnos augšup, ir karsti, bet braucot lejup, salst. Grūti gan fiziski, gan morāli. Vakarā secināju, ka esmu braucis 12 stundas, bet kilometru nav tik daudz, cik vajadzētu. Sapratām, ka jābrauc varēs notikt, un gatavojos startam. Protams, Itālijā bija citādākas nekā tās, kas paredzētas Krievijā, bet vienalga – tā ir pieredze.

„Pēdējās dienās bija arī tā, ka gulēju benzīntanka stāvlaukumā uz asfalta blakus automašīnai, un Kristaps uzmanīja, lai es neaizguļos.”

Pirmajā dienā braucu 15 stundas un nobraucu 450 kilometrus, jo bija diezgan līdzīgi. Otrajā dienā 340 kilometrus, bet stundu tikpat. Tālāk distancē braucu pa stundām: divas trīs dienas minu 15–16 stundas. Pēc tam bija atpūtas diena – braucu 10–11 stundas.

Bija tādas dienas, kad gulējām četras vai piecas stundas, bet arī tādas, kad trīs. Es cēlos agrāk, komanda palīdzēja man sagatavo-

ties, un es aizbraucu, bet viņi vēl turpināja gatavoties. Komandas pušiem grūtākais bija vakars, jo pusdeviņos iestājās tumsa, un viņi visu laiku brauca man aiz muguras. Naktīs no pusdeviņiem līdz diviem, trijiem vai pat četriem rītā brauca aiz mugurē, tad stājāties malā un atpūties. Savukārt pa dienu brauca stundas attālumā pa priekšu, lai var atpūties.

Pirmajā naktī picērijas īpašnieki ļāva izmantot priekšstelpu un laboratorijas, otrajā dienā gulējām pie kempinga, trešajā – stāvlaukumā pie baseina. Pēdējās dienas bija arī tā, ka gulēju benzīntanka stāvlaukumā uz asfalta blakus automašīnai, un Kristaps uzmanīja, lai es neaizguļos.

Vai pietika ar četrām piecām stundām, lai atgūtos un turpinātu sacensības?

Laikam adrenalīns un viss pārējais deva spēku un dzina uz priekšu. Ja ņemtu lielāku pauzi, varbūt būtu grūtāk sākt. Ir labi, ka ritms visu laiku ir vienāds.

Trasē tu devies kā profesionāls braucējs.

Jā. Kad finišēju, tas arī tika pierādīts, ka es ultradistances izbraukšanai pieeju citādāk nekā pārējie. Sākumā vairāki braucēji skrēja man pakal. Taču viņi kustējās lēnāk, tāpēc bija jābrauc ilgāk. Es jau atpūtos, bet viņi vēl turpināja. No rīta šoks: esmu augšā jau septiņas un dodos trasē, bet cits tajā laikā tikai stājas, lai atpūtos. Tā bija atšķirība: mēs kustējāmies ātrāk un vairāk varējām atpūties.

Vai paspēji apskatīt arī trasē iekļautās slavenās vietas?

Slodze bija, bet varēju arī redzēt apkārtni. Tas nebija kā šosejas riteņbraukšana, kur, piemēram, brauc braucienā ārums ir lietādas, kad trīs. Es cēlos agrāk, komanda palīdzēja man sagatavo-

Sacensību brīdī.

minūtes, ko braucu lēnāk, neko kopainā nomainīja. Sanāca redzēt interesantas vietas, arī piedzīvot dažādus piedzīvojumus.

Vai distancē piedzīvoji arī lūzumu?

To mēs gribējām saprast, kurš ir tas brīdis, kad iestājas lūzuma punkts. Par fizisko tik ļoti nešaubjos, jo darbs ieguldīts liels. Galvenais bija pārbaudīt, cik mentāli stiprs esmu. Lūzuma punkts pienāca ceturtajā dienā. Tā bija nākamā pēc lietainās, kad pārslu un noguru. Vakarā apmetāties apartamentos, jo sapratām, ka jāizguļas siltumā, drēbes jāizmazgā un jāizžāvē.

Istenībā izveidojās pati no sevi. Sākumā bija domāti pavisam citi cilvēki. Kopā savācāmies pēdējās divās nedēļās. Kārlis Dureika ir no Skrudandas, viņš filmēja; Māris Vancevičs ir no Rīgas, un no viņa uz tri ņēmu *busu*, bet viņš pieteicās līdzīti. Līdzīti brauca arī draugs Kristaps Būdenieks, izbijis riteņbraucējs. Kristaps bija tas, kura pacietība

Pats nespārotu, kā tikt ar sevi galā. Arī komandas pušis nespārata, ko darīt. Bija reizes, kad strīdējāmies. No malas liksies smieklīgi, bet dusmas man varēja uzstāt pat tāds nieks, ka beigušies *Haribo* lāči (zeļekontektes). Tomēr saņēmos. Uzmundrinājuma video bija sagatavojuši Ģirts Vēvers un Normunds Beika, arī Kristis Neilands. Braucieni turpinājās.

Kā tapa komanda sacensībām Itālijā?

Istenībā izveidojās pati no sevi. Sākumā bija domāti pavisam citi cilvēki. Kopā savācāmies pēdējās divās nedēļās. Kārlis Dureika ir no Skrudandas, viņš filmēja; Māris Vancevičs ir no Rīgas, un no viņa uz tri ņēmu *busu*, bet viņš pieteicās līdzīti. Līdzīti brauca arī draugs Kristaps Būdenieks, izbijis riteņbraucējs. Kristaps bija tas, kura pacietība

Pēc ceļā pavadītājam 11 dienām, septiņām stundām un 18 minūtēm Arvis sasniedz finišu.

Finišā Arvim svarīgi bijis ieraudzīt komandas pušus. Attēlā kopā ar Kristapu Būdenieku.

un rūpes mani aizveda līdz galam. Pēdējās dienās sanāca gulēt ļoti maz: stundu, divdesmit minūtes. Biju apātisks. Kristaps pats pēdējā dienā negulēja nemaz, visu laiku mani uzmanīja. Jā, komandai ir liela nozīme. Krīzes brīžos pušis mani ļoti uzmuntrināja. Tas deva stimulu turpināt un tikt līdz galam.

Kādas bija emocijas finišējot?

Kad līdz finišam atlika pavisam maz, bijām kalnos. Visi kopā atpūties. Pēdējos 20 kilometrus gar piekrasti braucu brīvi, neiespringsot. Tajos pārdomāju visu, ko esmu izdarījis. Man bija svarīgi, lai galā ir tie trīs puši, kas man bija blakus. Satiēkot viņus finišā, bija prieks un emocijas – vislielākās.

Cik daudz no tevis atpalika otrās vietas ieguvējs?

Nākamais finišēja pēc 14 vai 16 stundām. Pārējie – pēc pusotras dienas, bet pēdējais tad, kad jau biju ieradies Latvijā.

Kādi secinājumi: esi individuālais vai grupas braucējs?

Man patīk šosejas riteņbraukšana grupā. Arī šogad to turpināju, un tā man sagādā prieku. Bet sapratu, ka

šis ir veids, kā varu pārbaudīt sevi. Svarīgs ir atbalsts no mājiniekiem, radiem, draugiem. Bija arī no darbietā: Kuldīgas Tūrisma un tehnoloģiju tehnikuma, kultūras centra, bet vislielākais – no Kuldīgas 2. vidusskolas, kur visi kolēģi ar direktori Guntru Buividu priekšgalā mani atbalstīja. Tieši tāpēc manu formu rotā 2. vidusskolas logo, un ar lepnumu varu teikt, ka esmu šīs skolas sporta skolotājs.

Man svarīgi audzēkņiem parādīt, ka nav tādu lietu, ko cilvēks nevar. Jautājums: cik tam esi gatavs, cik laika vēltisi mērķa sasniegšanai. Pirms astoņiem gadiem varēju nobraukt 20 kilometrus, un toreiz tas likās daudz, bet šodien rezultāts ir pavisam cits.

Minēji, ka bija tādas dienas, kad lija. Kādi laika apstākļi sacensībās kopumā?

Plus 25–30 grādi, bet, kad lija, plus 12–13. Kalnos augšā tikai kādi desmit. Braucot pa naktīm, bija visai vēsi. Iespējams, tā šķita lielās slodzes dēļ. Vakaros braucu siltajās drēbēs.

„Man svarīgi audzēkņiem parādīt, ka nav tādu lietu, ko cilvēks nevar. Jautājums: cik tam esi gatavs un cik laika vēltisi mērķa sasniegšanai.”

Komanda: pirmajā rindā kuldīdznieki Arvis Sprude, Kristaps Būdenieks, otrajā – skrudenieks Kārlis Dureika, rīdzinieks Māris Vancevičs.

„Distancē braucu pa stundām: divas trīs dienas minos 15–16 stundas. Pēc tam bija atpūtas diena: braucu 10–11 stundas.”

Cik riepū pāru nobrauci?

Sadīru tikai divas riepās. Tas šādām braucienam ir maz. Bija vairāki ratu komplekti, piemēram, viens piemērots kalnainam reljefam.

Vai skatītāji arī bija?

Protams, ierobežojumi ieviesa korekcijas – skatītāju bija maz. Varbūt tāpēc nebija tik grandiozi. Īsti netika publikots, ka tādas sacensības notiks. Vairāk tas darīts feisbuka kontā.

Vai autovadītāji bija lojāli pret riteņbraucējiem?

Jā. Protams, ir arī tādi, kas uzpina, kaut ko aizrāda. Bet neuzveda tā, kā pie mums Latvijā, piemēram, riteņbraucēju apzēnot. Viņi nekad neapzēna, *braucot seņā*. Ja arī apzēna, tad dara to ļoti lēni, ieturot pusotru vai divu metru distanci. Latvijā tas notiek lielā ātrumā, un braucējam nav, kur palikt. Vai arī apzēna ar 20 centimetru intervālu.

Vai ēdi arī braucot?

Jā. Braucu un ēdu – to pašu lavašu, batoniņus. Pēc ceļā pavadītājam sešām septiņām stundām pušis kādā ēdnīcā bija nopirkuši pastu, picu vai ko citu – apstājos, paēdu un braucu tālāk. Uz beigām ēšanai bija viena pietura. Mums bija svarīgi braukšanai izmantot dienas gaisto laiku.

milzīgi daudz. Uzradās arī mašīna ar tonētiem stikliem un izslēgtām gaismām. Tā lēnām brauca līdzās. Sabijos – iekāpu komandas mašīnā. Pušis ar auto nevarēja iebraukt vienā kvartālā, jo tas bija bīstams. Cilvēki uz ielām stāvēja ap degošām mūcām.

Vēlāk komandas biedri mašīnu aplīmēja ar uzrakstiem: *Latvija. Arvis – 4000 km*. Tad vairs nepīnāja, jo bija izpratne, kāpēc automašīna pa ceļu virzās ar 30 kilometriem stundā. Neapole laikā nebūs tā vieta, kur gribētu atgriezties. Pieļāuju, ka dienā ir citādāk.

Ko saņēmi balvā kā uzvarētājs?

Medaļu, diplomu un veloturētāju, ko piestiprina pie automašīnas. Tā kā biju aicināts viesis, nevarēja maksāt dalības maksu. Itāļi jutās pārsteigti, ka nāku no valsts, kurā nav augstu kalnu, bet pa tiem labi braucu. Viņiem šķita interesanti arī tas, ka esmu nevis profesionāls riteņbraucējs, bet gan skolotājs.

Vai bija jānodod arī Covid-19 tests?

Protams, gan turp dodoties, gan mājās atgriežoties. Vairāk tādēļ, ka jāiet uz darbu, uz skolu. Viss ir kārtībā. Negribas to saucīt, bet, no vienas puses, labi, ka bija pašizolācijas dienas. Sākumā domāju, ka uzreiz varēšu atgriezties darbā, bet pirmās četras dienas mājās centos atgūties. Bija milzīgs miega bads. Pārbaudījums arī fiziski grūts. Kad parunāju atsākt braukt ar riteni, spēja muskuļi un viss pārējais. Tās dienas man ļāva atjaunoties tā, lai tagad varu strādāt par 100 procentiem.

Itālijā šādā laikā dzīvo ierastā dienas ritmā, ir samierinājušies ar situāciju, ar to, ka ir sejas maskas. Latvijā stress ir lielāks – cilvēki vairāk sabijušies.

Vai būtu interesanti šo maršrutu nobraukt vēlreiz?

Domāju, ka jā. Pieļāuju domu kādreiz vēl tajā piedalīties, jo tagad ir priekšstats, kur un kas jādarī. Būtu vieglāk. Tagad nezināju, ar ko saskaršos, kas sagaidīs.

Kad sāksi gatavoties ekstrēmajam braucienam Krievijā? Varbūt esi pārdomājis un nepiedalīsies?

Nē, neesmu. Viss ir arī samaksāts. No vienas puses, neesmu priedīgs, ka sacensības pārceļas, no otras – esmu, jo tagad ir daudz vairāk informācijas, ar ko un kā strādāt. Ir gūtas atziņas par praktiskām lietām. Pagājušogad sāku gatavoties oktobrī, tāds plāns arī šoruden. Sacensību sākums paredzēts 23. jūnijā.

Inta Jansone
Arvja Sprudes arhīva foto

PASĀKUMI

Kuldīgā

Kultūras centrā

25.X 15.00 un 18.00

grupas *Carnival Youth* papildkoncerti *Naivais ku-ku*.

30.X 19.00 grupas *Ducele* koncerts *Monika*.

Sv. Katrīnas baznīcā

28.X 18.00 koncerts *Hercogam Jēkabam – 410*. Piedalās baroka orķestris *Collegium Musicum Riga* (diriģents Māris Kupčs), solistes Ieva Pļaviņa un Anete Viļuma (soprāns). Programmā – Johana Fišera, Tomasa Kempiona, Heinriha Šica, Georga Frīdriha Hendela u.c. baroka laika komponistu mūzika.

Bibliotēkā

Ģimeņpratība bibliotēkā: 29.X 17.10 *Ģimenes budžets – kā to plānot?* 28.X 16.00 lasītāju klubs.

Senioru skolā

27.X 16.00 tikšanās ar rakstnieci Daci Vītanti Mākslas namā.

Mākslas namā

30.X 16.00 muzikāla tikšanās ar dziedātāju Agnesi Rakovsku.

Pagastos

Ēdolē

Pilī 23.X 20.00 soliste Weedy Anda un pianists Elvis Dēliņš ar džeza mūzikas koncertu *Sirdsdziesmiņas*.

Kultūras namā Oļģerta Visvalža Grūbes fotoizstāde *Ceļojumu pieturas*. Līdz 6.XI iedzīvotāji var aizpildīt anketu *Ēdoles pagasta Gada cilvēks 2020*.

Svecīšu vakars 31.X 13.00 Postmūžības kapos, 13.40 Lieģu, 14.30 Kaušu, 15.20 Paružu, 16.00 Lūšu kapos.

GUDENIEKOS

Līdz 9.XI iedzīvotāji aicināti izvirzīt labākos darba darītājus, kas devuši ieguldījumu pagasta attīstībā šogad. Anketas – pagasta pārvaldē un Basu bibliotēkā.

Basu tautas namā ekspozīcija *Suitu godi*.

Svecīšu vakars 1.XI 14.00 Kunču kapos, 14.30 Ūdru, 15.00 Naglas, 15.30 Ruņģu, 16.00 Kumsteru kapos. **Kultūras namā** 18.XI 18.00 pasākums Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienai.

IZSTĀDE

Dvēseļu putenis – tērpi, aizkadri, vēsture

No 29. oktobra līdz 25. aprīlim Kuldīgas novada muzejā izstādē *Dvēseļu putenis* varēs ielūkoties režisora Dzintara Dreiberģa spēlfilmas aizkadros, aplūkot Sandras Silas radītos tērpus, izziņāt notikumus Latvijas teritorijā Pirmā pasaules kara un Neatkarības kara laikā, iepazīt karavīra ikdienu un sievietes lomu karā.

Izstādes kuratore Kristīne Āboliņa: „Tā ir muzeja dāvana Latvijai dzimšanas dienā. Ir svarīgi atcerēties vēsturiskos notikumus un stāstīt par cilvēkiem, kuri cīnījies par dzimto zemi. Izstāde vēsta par filmu un tajā atainotajiem notikumiem. Aicinu atnākt

KABILĒ

Līdz 9.XI var izvirzīt pretendus apbalvojumam *Gada kabilnieks*. Anketas – pagasta pārvaldē un bibliotēkā. Apbalvojumu pasniegs 18.XI.

Bibliotēkā oktobrī Brindas Ceriņas fotoizstāde *Pasaules gaismā*.

Svecīšu vakars 14.XI 15.00 Gatviņu kapos, 16.00 Kabiles kapos.

KURMĀLĒ

Priedaines bibliotēkā līdz 30.X *Kuldīgas paletes* gleznu izstāde *Runču laikā*.

Izstāžu zālē līdz 7.XI Kuldīgas mākslas studijas M22 dalībnieces Dinās Zvejnieces gleznas. No 11.XI *Kuldīgas paletes* dalībnieka Edmunda Puķes gleznas.

Svecīšu vakars 15.XI 11.00 Segļu kapsētā, 11.30 Kurmāles, 12.00 Siliņu, 13.00 Pūķu, 13.30 Paulīnes, 14.00 Pūcu, 14.30 Ēmu, 15.00 Viļenieku, 15.30 Vilgāles kapsētā.

Pasākumu zālē 17.XI 19.00 dzejkoncertā *Latvijai milot!* piedalās Liepājas teātra aktrise Sigita Pļaviņa un ģitārists Māris Kupčs.

LAIDOS

Sermītes bibliotēkā oktobrī Daces Zeltiņas un Elīnas Šuršinas gleznu izstāde *Divas pasaules*.

PELČOS

Bibliotēkā 23.X 14.00 lasītāju klubs. 28.X un 4.XI 16.15 angļu valodas klubiņš.

Pie pils 11.XI 16.00–20.00 gaismas akcija, kurā ikviens aicināts kopā ar sveces liesmiņu atstāt savas labās domas Latvijai.

Tautas namā 14.XI 18.00 iedzīvotāju apbalvošana.

RENDĀ

Bibliotēkā Inas Sņikeres rokdarbi un aprūpes centra *Kurzeme* Veģu filiāles keramikas pulciņa darbi.

Kultūras namā 28.X 18.00 radošā darbnīca *Ziedošais ķirbis*.

RUMBĀ

Bukaišos 13.XI 18.30 Iras Kraujas koncerts *Es gribu dzīvot savā zemē*.

SNĒPELĒ

Kultūras namā 23.X 20.00 Saldus novada Zirņu amatiereteātra *Zīte* joku luga *Ontons i Anne*. 30.X 15.00 cikla *Radoši, praktiski, interesanti un arī sārtīgi* nodarbība *Stikla pūtēji*.

Bibliotēkā oktobrī *Kuldīgas paletes* gleznas.

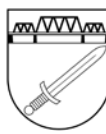
TURLAVĀ

Bibliotēkā oktobrī Vladislava Kundziņa fotoizstāde *Ainavas*. 28.X 12.00 *Neklātienes ceļojums pa Āfriku* – tikšanās ar V.Kundziņu.

Kultūras namā 31.X 12.00 jaunais brīnumu cirks *Ceļojums pie baltā lača*.

VĀRMĒ

Bibliotēkā oktobrī Laura Kalniņa fotoizstāde *Mans skatījums*.

SKRUNDĀ

Kultūras namā līdz 31.X fotoizstāde *Ukraina, Karpati – daba, cilvēki*.

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā no 26.X līdz 5.XI radošā darbnīca *Tava izvēlēta fotogrāfija uz koka – dāvana vai brīnišķīgs dekors*.

Lēnu katoļu baznīcā 1.XI 15.00 dievkalpojums un svecīšu vakars.

RANĶOS

Bibliotēkā līdz 16.XI izstāde *Baznīcu zvānu vēsture*.

RUBDĀRŽOS

Kultūras nama zālē Vladislava Kundziņa fotoizstāde *Ziedi*.

Bibliotēkā līdz mēneša beigām Ingas Ozolas fotoizstāde *Skaistākas par saulrietiem var būt tikai rītausmas*.

ALSUNGĀ

Tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrā Veronikas Skvorcovas gleznu izstāde *Tuvāk vēl*. 31.X 12.00 saruna par augiem *Ziedūdens stāsts*. **Suitu amatnieku telpās** 31.X 11.00 ādas apstrādes darbnīca ar meistari Dzintru Bukovsku.

Galvenais varonis Artūrs – turlavnieks Oto Brantevics.

un ieklausīties karavīru dziesmās, ielūkoties filmas uzņemšanas aizkulisēs un izziņāt Latvijas vēsturi.”

Dz.Dreiberģa kara drāma pēc strēlnieka Aleksandra Grīna ro-

māna motīviem aizved 100 gadus senā pagātnē. Sešpadsmitgadīgais Artūrs dodas strēlniekos un kopā ar draugiem cīnās par brīvību, nezinot, kurā pusē tā meklējama.

Pirmajā pasaules karā krita, tika ievainoti vai bez vēsts pazuda ap 20 000 latviešu strēlnieku. Mūsu karavīru upuri Krievijas armijas sastāvā citās frontēs bija vēl lielāki. Tūkstošiem tautiešu (precīzs skaits nav zināms) krita arī Krievijas pilsoņu kara cīņās gan Sarkanās armijas rindās, gan pretlielnieciskajos spēkos. Neatkarības karā krita un no ievainojumiem mira vairāk nekā 3000 Latvijas armijas karavīru.

KINO

Kultūras centra kinozālē

23.X 15.30 un 17.30; 26.X 17.30, 27.X 18.00, 28.X 16.00, 29.X 17.30 Ķīnas un Francijas animācijas filma *Slepenkaķis*.

Runcis Vladimirs ir izveicīgs slepenais aģents, tomēr disciplīnas problēmu dēļ tiek nosūtīts uz attālu peldošo laboratoriju, kur jāsargā jauns, īpaši slepens materiāls – radiuzīts. Tur viņš sastop Hektoru – jaunu aģentu, kurš aizrāviens ar videospēlēm un ziepju operām. Kad laboratorijai uzbrūk nezināmi ļaundari un nolaupta radiuzītu, lai izraisītu klimata krīzi, jaunajiem kolēģiem jāpagūst noziedzniekus atrast pirms šī negēlīgā darba.

23.X 19.30, 26.X 19.30, 27.X 20.00, 28.X 18.00, 29.X 19.30 romantiska Lielbritānijas un Kanādas drāma *Ligzda*. Režisors – Šons Dērkins. Lomās: Džūda Lovs, Kerija Kūna, Ena Reida, Čārlijs Šotvels u.c.

Grezna savrupmāja, veiksmīgs bizness, skaista sieva un paklausīgi bērni – tas viss Rorijam jau ir. Bet vienmēr gribas vairāk. Jaunas peļņas meklējumos viņš ar ģimeni dodas atpakaļ uz dzimto Angliju, taču krāšņās dzīves uzturēšanai nākas upurēt pārāk daudz.

IZSTĀDES KULDĪGĀ

Muzejā no 29.X *Dvēseļu putenis*. Līdz 22.XI Imanta Ziedoņa fonda *Vieglī* izstāde *Kur zeme tā*.

Mākslas namā

Līdz 29.XI *Jēkabam Bīnem – 125*; Latvijas fotogrāfu un domubiedru *Ceļojumu piezīmes. Slovēkija*.

Bibliotēkā ceļojošā izstāde *No paša sākuma. Aktuālā vācu valodā sarakstītā bērnu un jauniešu literatūra*; izstādes *Noskaidrojot pagātni. Vēstures notikumi*; *Izskatās skaisti, garšo lieliski!* un *Par un ap udeņiem. Latvijas daba, jūrniecība, makšķerēšana*.

Vecajā rātsnamā līdz 25.X *Rotu balsis*. No 2.XI *Radi rotājot*: Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra pulciņu *Keramikas meistardarbnīca* un *Stikla turnīgās pārvērtības* audzēkņu darbi (pedagoģe Maija Mitrevice). **Adatu torņi** ekspozīcija par adatām.

Līvijas Rezevskas izstāžu zālē līdz 31.X Brigitas Stenclavas apgleznotais zīds u.c. darbi.

RESTORĀNU NEDĒĻA

Būs rudens garšas

No 2. līdz 8. novembrim Kuldīgā norisināsies rudens Restorānu nedēļa ar vadmotīvu *Saknes*.

Visi aicināti iepazīt mūspuses galda kultūras saknes, kas izveidās cauri Kurzemes laukiem, upēm un cilvēkiem, ar kuriem kopā šīs saknes tiek stiprinātas. Ar uzņēmumu piedāvājumu drīz varēs iepazīties mājaslapā Tastekuldiga.lv.

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko B, BE, C (27.10.) un CE kategorijas kursus Kuldīgā. Tāl. 23071223, 26120089.

ZIEMAS RIEPAS par labām cenām, īpaši izdevīgi – pasūtīt! Tagad strādājam arī sestdienās. Tāl. 29242556, 26669624, merano.lv.

23. oktobrī Kuldīgā, veikalā *Rimi* (Sūru ielā 2), 10.00–18.00 **OPTISKO BRIĻU IZPĀRDOŠANA** (gatavās brilles, tonētās, *hameleoni*, stikls, izgatavotas laboratorijā, garantija – 2 gadi, 25,00–45,00 EUR). Iespēja pasūtīt brilles pēc receptēm. Tāl. 29576954.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tāl. 29705025.

Ēku siltināšana ar **EKOVAI**. Aizpildām ēku gaisa spraugas. Tāl. 25624247.

SILTINĀM ēku ārējo gaisa spraugas, bēniņus. Tāl. 28445867.

JUMTU remonts un maiņa, fasādes darbi, piegādā jumtu segumus, fasādes materiālus un kokmateriālus. Tāl. 27810688.

ELEKTROMONTĀŽAS darbi; motoru pārtīšana. Tāl. 26279280.

BRUĢĒ; ierīko **ŽOGUS**; remontdarbi. Tāl. 26953266.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana. Tāl. 27226777.

EKSKAVATORA (kēdes) pakalpojumi, 5,5 t. Tāl. 26046209.

PIEMINEKĻI, FUTRĀĻI, SĒTINĀS Baložu ielā 6 (blakus pastam). Tāl. 28666270.

LĪDZJŪTĪBAS

*Rudens krāso pilādžkokus sārtus,
Gājputni ar vasaru projām trauc.
Bet tev mūžība ver miera vārtus,
Sāpes rimst, un lielais klusums sauc.*
/L.Sāgameža- Nāgele./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Guntai
Hauptmanei, māti mūžībā pavadot.
Kuldīgas novada pašvaldība

*Zeme deva, zeme ņēma,
Zeme visu nepaņēma.
Labi darbi, mīļi vārdi –
Tie palika šai saulē.*
/T.dz./
Izsakām līdzjūtību Guntai Hauptmanei,
mammu mūžībā pavadot.
Kuldīgas novada sporta skola

*Lai sapnis balts viņas dvēseli aijā
Un klusais miers ar saviem spārnīem
sedz.*
/Ā.Elksne/
Izsakām līdzjūtību Guntai Hauptmanei,
mammu mūžībā pavadot.
Pašvaldības finanšu un ekonomikas
nodaļas kolēģi

*Raud debesis,
Kad dižozoli lūst,
Raud zeme tā,
Caur kuru Venta plūst,
Bet ozolsaknes jūt un dzird vien to,
Kā ozolbirzs te aug un sakuplo.*
/I.Smilga./
Visdziļākā līdzjūtība ATA BĒRTIŅA
ģimenei lielajās bēdās.
Etnogrāfiskais ansamblis *Gudenieku
suiči* un L.Jansones ģimene

*No tevis tik daudz bija, ko gūt.
Tavas pēdas ir dziļas, tās nepazūd,
Mums atmiņās vēl ilgi kopā būt.*
/K.Apškrūma./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuvi-
niekiem, ATI GUNIVALDI BĒRTIŅU
zaudējot.
Rumbas pagasta pārvalde

*Ik mirklis aiziedams ir sevi piepildījis.
/E.Zālīte./
Skumjās esam kopā ar ATA GUNIVALŽA
BĒRTIŅA tuviniekiem, viņu mūžības
ceļā pavadot.
Laikraksta *Kurzemieks* kolektīvs*

*Vēl daudz bij ņemams, dodams, mijams,
Bet stunda nolikta bij dvēselei,
Kad mieru rast.*
/Rainis./
ATIM BĒRTIŅAM, dodoties mūžībā.
Brālēns Guntis un Irēna

*Klusiem soļiem māmuliņa
Mūžam durvis aizvērusi.*
/T.dz./
Izsakām līdzjūtību Jurim, no mātes
atvadoties.
Senioru klubīņš *Skrundas ceriņi*

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.*
/S.Kaldupe./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību un skumju
brīdī esam kopā ar ģimeni un piederī-
gajiem, LOLITU ROZENTĀLI mūžībā
pavadot.
SIA VK *Tranzīts* kolektīvs

*Šodien līdz tev dodam
Siltākos atmiņu vārdus,
Lai viņu gaismā vieglāk
Atvērt mūžības vārtus.*
/K.Apškrūma./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību LOLITAS
ROZENTĀLES miļajiem un tuvajiem.
SIA VK *Ekspedīcija* kolektīvs

*Mēs stāvējām, skatoties zvaigznēs,
Un neredzējām, kā pa straumi uz leju
Laiks putojot ziedlapas aiznes...*
/G.Račs./
LOLITIN, paldies par kopā pavadīto laiku
un mūsu visdziļākā līdzjūtība mammai un
visiem taviem miļajiem.
Tavi klasesbiedri

*Lai tēva mīlestība paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.*
/Z. Vijupe./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ivaram
Krūmiņam, tēvu mūžībā pavadot.
Kuldīgas novada pašvaldība

*Un pēkšņi iestājas klusums,
Un pēkšņi apstājas laiks.*
/E.Sudmale./
Izsakām līdzjūtību Ivaram Krūmiņam, tēvu
smilšu kalniņā pavadot.
Kuldīgas novada pašvaldības policijas
kolektīvs

*Klusa paliek tēva sēta,
Klusa tēva istabiņa.
Nav vairs tēva mīļo soļu,
Nav vairs tēva padomiņa.*
/T.dz./
Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, ULDI
KRŪMIŅU mūžībā aizvadot.
Mednieku kolektīvs *Vārme*

*Mani sapņi paliek bērmos:
Tālāk būs jau viņu ceļš.*
/J.Silazars./
Izsakām Ingai Krūmiņai visdziļāko līdz-
jūtību un domās esam kopā ar tevi, tēti
zemes klēpī guldot.
Elīna un Agnese

*Liktenis steidzīgi
Dzīves grāmatu šķir.
Ko cilvēki piemin,
Tas starp dzīvajiem ir.*
/J.Osmanis./
Jūtām līdzī visiem ULDA KRŪMIŅA
tuviniekiem.
Bijušie darbabiedri *Vārmē*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību ULDA
KRŪMIŅA tuviniekiem.
Gluškovu ģimene

*Vējš piekļauvē ar tumsas spārnu,
Dziest gaisma – klusums mūžu sedz.*
/V.Kokle-Līviņa./
Izsakām līdzjūtību Rūtai un Jēkabam
Krūmiņiem, vectētiņu mūžībā pavadot.
Klasesbiedri, vecāki, audzinātāja

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.*
/S.Kaldupe./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Aijai ar
ģimeni, tuvu, mīļu cilvēku zaudējot.
Doktorāta kolēģi

*Tajās lapās, ko mūžības vēji nu šķirsta,
Paliek cilvēka mūžs...*
/Z.Purvs./
Izsakām līdzjūtību Inesei ar ģimeni, tuvu
cilvēku zaudējot.
Sermītes IC bijušie kolēģi

*Gaisma nodzisa –
Tava pasaule aplkusa.*
/V.Kokle-Līviņa./
Jūtām līdzī Guntaram un viņa piederīga-
jiem lielajās bēdās.
SIA *Palletteries* kolektīvs

*Tā aiziet mūsu mīļie,
Aiziet no ikdienas rūpēm
Mierā un klusumā prom,
Paliek vien dvēseles gaisma.*
/Ā.Elksne./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Agrim
Putniņam un tuviniekiem, māti mūžībā
pavadot.
SIA A.A. *Krams* kolektīvs

+

Dziļās sērās paziņojam, ka
mūžībā aizgājusi mūsu mīļā
meitīņa, māsiņa, draudzene
KRISTIĀNA KRONBERGA
(dzim. 24.12.1999.).
Izvadīšana sestdien, 24. oktobrī,
12.00 no Meža kapu kapličas
uz Paulīnes kapiem Kurmāles
pagastā.
Sērojošie piederīgi

+

Ar rudens krāsaino lapu pieskā-
rienu no mums atvadās
LOLITA ROZENTĀLE
(19.09.1960. – 21.10.2020.).
Atvadīšanās sestdien,
24. oktobrī, 15.00 Meža kapu
kapličā. Lūgums pēdējam
sveicienam dāvēt 1 skaistu ziedu.
Tuvinieki

PIEMINOT

Veļu laikā pa mūžības ceļu aizgājis **ATIS GUNIVALDIS BĒRTIŅŠ**. Vēl pirms nedēļas viņš
jauneklīgā gaitā kāpa pa bibliotēkas trepēm, bet novembrī ar viņu – grāmatas *Latvijas
skaņuplašu vēsture* autoru – bija iecerēta lasītāju tikšanās. Šķita, ka nekad neapsīks
viņa milzīgā vēlme meklēt un pētīt kultūrvēstures faktus. Un tikpat liela bija viņa vēlme
dalīties ar saviem atklājumiem. Ļoti daudz viņa atmiņu un apkopoto materiālu ir biblio-
tēkas krājumā, un visa šī bagātība ir un būs pieejama gan tiem, kuri šobrīd interesējas
par novada vēsturi, gan nākotnes pētniekiem.
Paldies par šo lielo gara bagātību un mūža veikumu! Izsakām visdziļāko līdzjūtību
tuviniekiem.
Kuldīgas galvenās bibliotēkas kolektīvs

PĀRDOD

AUDI A6 AVANT, 1996. Tālr. 29560119.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebū-
vējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu
virtuves. Plašs žaļūziju un pretinsektu sie-
tu piedāvājums. Veic mērīšanu un mon-
tāžu. Mucenieku ielā 25, tālr. 28448638,
Gravas ielā 1, tālr. 28378818.

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un no-
teksistēmas no ražotāja. Cena – no
5,50 EUR/m². Tālr. 20211377.

Stacionāro **DATORU**, 70 eiro.
Tālr. 26937742.

SIENU no lauka, 8 eiro rullis; no no-
jumes – 10 eiro. Novada robežās varu
piegādāt par atsevišķu samaksu. Varu
pārvest jūsu sienu, salmus ar traktoru.
Tālr. 26178646.

Labus **BUMBIERUS**, malkas **ZĀGI**,
sausas zāģskaidas. Tālr. 20276661.

GRAUDUS, miltus. Tālr. 29560864.

BURKĀNUS. Tālr. 23375624.

Viršu **MEDU** (1 l – 10 eiro, 3 l – 28 eiro),
ziedu medu (3 l – 18 eiro). Piegāde.
Tālr. 22163980.

SIA *Vēvers* pārdod priedes skaidu kuri-
nāmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena –
130 eiro. Tālr. 26651831.

PĒRK

Paplašinot saimniecību, par augstu cenu
pērk un nomā lauksaimniecībā izmanto-
jamo **ZEMI** Kuldīgas novadā (Alsungā,
Ēdolē, Gudeniekos, Īvandē, Kurmālē,
Padurē, Pelčos, Rumbā, Rendā). Var būt
arī aizaugusi ar krūmiem, mitra u.tml.,
ar lauku mājām, mežu. Izskatīšu visus
piedāvājumus. Tālr. 28963556.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

MEŽUS, cirsma. Tālr. 25463005.

Pērk oša un ozola **KAMĪNMALKU**
(3 m). Tālr. 29997742.

Oša, kļavas, bērza **ZĀGBALĶUS**.
Tālr. 29428876.

IZĪRĒ

Vienistabas **DZĪVOKLI** Kuldīgā, malkas apkure. Tālr. 28307495.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKE-
TES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar
piegādi Kuldīgā, 128,80 eiro par paleti.
Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU**.
Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās.
Tālr. 26544462.

SIA *AJG plus* – sazāģētu lapkoku, nomaļu
MALKU. Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumus
MALKU; sausu, skaldītu malku; sausu,
3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu un kluču **MALKU**.
Tālr. 27195825.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**.
Tālr. 28750000.

Skaldītu **MALKU**, piegādā.
Tālr. 29428876.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 22377474.

Skaldītu **MALKU**, piegādā.
Tālr. 29428876.

Skaldītu **MALKU** ar piegādi.
Tālr. 22846600.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**.
Tālr. 29142702.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**.
Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Lāses AM* kautuve iepērk piena
GOVIS, gaļas **LIELLOPUS**, **TEĻUS**,
BULĻUS kautvarā. Piemaksas par dau-
dzumu. Transports bez maksas. Samaksa
par lopiem 7 dienu laikā. Tālr. 29353243.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakaļ.
Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

Rudens sēnes: **ALKSNENES** un paras-
tās **PIENAINES**. Tālr. 25321178.

ĀBOLUS sulai, braucam pie klienta,
dodam maisos lasīšanai. Tālr. 26284210.

ATRASTS

20. oktobrī *Daigas beķerejā* atstātas
BRILLES.

MEKLĒ DARBU

Meklēju gadījuma **DARBUS**.
Tālr. 26937742.

 SIA «Vika Wood»
kokzāģētava **PĒRK**
egles un priedes **zāģbaļķus**.
Sīkāka informācija pa tālruni **26443376**.
Papildu informācija www.vikawood.lv.

VĀRDADIENAS

No 24. līdz 31. oktobrim

- 24. Renāte (1961), Modrīte (188), Mudrīte (59)
 - 25. Beāte (1174), Beatrise (789)
 - 26. Amanda (2852), Kaiva (116), Amanta (28)
 - 27. Lilita (1818), Irita (515), Ita (140)
 - 28. Ņina (7374), Ninona (7), Antņina (4042), Oksana (5308)
 - 29. Laimonis (1092), Elvijs (802), Elva (115), Elvis (1183), Laimis (33)
 - 30. Nadīna (211), Ulla (140), Adīna (26)
 - 31. Valts (532), Rinalds (1514), Rinalda (32)
- Populārākie: Ņina un Rinalds.**

Jūtas īpaša

Nadīna Priedoliņa, mācās Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā:

– Es tētim un mammai biju pirmais bērns, un viņi vēlējās man dot īpašu vārdu. Varianti bija Anna, Santa, Sandra, bet tad izdomāja Nadīnu, jo tas ir rets un nedzirdēts. Mamma tādu bija dzirdējusi franču filmās un lasījusi romānos. Šobrīd Latvijā esam tikai 211 Nadīnas. Es nevienu citu nepazīstu. Ar šādu vārdu jutos īpaša un tā dēļ saņemu daudz komplimentu no citiem cilvēkiem. Arī brālim Ritvaram vecāki deva īpašu vārdu. Mans tētis ir Oskars, viņam vārdadiena ir 14. jūlijā. Tajā datumā kalendārā rakstīts arī Ritvars. Nu tētis un brālis vārdadienu svin vienā dienā.

JOKI

- Suņa īpašnieks:
- Lūdzu, reģistrējiet manu mīluli izstādei!
 - Tiesnesis:
 - Bet tas taču ir āzis!
 - Kāds āzis? Lūk, bārdiņa kā rīzenšnau-ceram!
 - Bet ragi?
 - Lūdzu, nejaucieties mana suņa privā-tajā dzīvē!

Alsungas novada dome

nodod atsavināšanai dzīvokļa īpašumu **Stirnas 2 – 1**,

Alsungas novads, ar kadastra Nr.62429000217 ar domājamo daļu 806/1158, kas sastāv no zemes gabala daļas ar kadastra apzīmējumu 62420100193 un 62420100229, kas atrodas Alsungas novadā, uz kura atrodas būve ar kadastra apzīmējumu 62420100193001, ar augšupejošu soli pārdodot mutiskā izsolē, kas notiks 2020. gada 30. novembra 16.00 Alsungas novada domes ēkā, Pils ielā 1, Alsungā, Alsungas novadā.

Reģistrēties izsolei un ar izsoles noteikumiem var iepazīties P., O., T., C. no 8.00 līdz 12.00 un no 13.00 līdz 16.30 un Pk. no 8.00 līdz 14.30 Alsungas novada domes ēkā, Pils ielā 1, Alsungā, Alsungas novadā, un mājaslapā <https://alsunga.lv/lv/izsoles/>. Reģistrācija izsolei – līdz 2020. gada 30. novembra 16.00. Reģistrācijas maksa – 15,00 EUR.

Izsoles nosacītā cena un izsoles sākumcena – 2100,00 EUR. Izsoles solis – 100,00 EUR.

Nodrošinājuma nauda – 10% no izsoles sākumcenas (210,00 EUR) – līdz izsoles reģistrācijai iemaksājama Alsungas novada domes norēķinu kontā: a/s **SEB banka**, UNLALV2X, konts LV78UNLA0011012130623.

Samaksa par nekustamo īpašumu veicama divu nedēļu laikā. Nekustamā īpašuma apskate – individuāli vai pēc saskaņošanas ar pašvaldības pārstāvi pa tālr. 27813338.

Tīrība, spodrība!

Jums nepieciešama palīdzība mājokļa, biroja vai citu telpu uzkopšanā?

Piedāvājam:

- parasto tīrīšanu,
- ģenerālo uzkopšanu,
- logu mazgāšanu.

Tālr. 28862232.

SIA STILLS

Talsu nov., Laidzē,

PĒRK ZĀGBALĶUS
3,1 m garumā:

- **ozola zāgbalķus**
no 24 cm/d:
A klases
no **160** līdz **300** eiro/m³,
1. šķiras
no **120** līdz **170** eiro/m³,
2. šķiras no **90** līdz **110** eiro/m³,

- **oša zāgbalķus**
no 24 cm/d:
A klases
no **120** līdz **180** eiro/m³,
1. šķiras
no **80** līdz **120** eiro/m³,

- **priedes zāgbalķus**
no 24 cm/d:
A klases 90 eiro/m³,
1. šķiras 85 eiro/m³.

Samaksa tūlītēja.
Tālr. 29463811, 29334955.

LOGI UN DURVIS Rudens atlaides logiem **līdz 34%** Akcija līdz 31.10.2020.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

REHAU, Brüggmann

Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
Tel. / fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

Viens no Latvijas veiksmīgākajiem mežsaimniecības uzņēmumiem

pērk ZARUS ŠKELDOŠANAI, veic APAUGUMU NOVĀKŠANU tālrunis 25429662

pērk MEŽA ĪPAŠUMUS un CIRSMAS tālrunis 28332215

pērk BĒRZA PĀPĪRMALKU krautuvēs pie ceļa un Ventspils ostā tālrunis 25780490

LAIKA PROGNOZE

Atkal būs siltāk

Klāt oktobra pēdējā – izšķirošā – nedēļa, kad noskaidrosies, vai pareizas bijušas meteorologu prognozes, ka šis mēnesis siltuma ziņā pārspējis daudzus iepriekšējos oktobrus.

Nedēļas nogalē naktī no sestdienas uz svētdienu pulkstenā rādītāji jāpagriež par stundu atpakaļ, pārējot uz ziemas laiku, taču meteoroloģiskos apstākļus tas neietekmēs. Pricēties varēs agrīe autobraucēji, jo no rītiem stundu agrāk būs gaišs un labāka ceļu pāredzamība. Turklāt ceļi jau sākuši apledot, īpaši Vidzemē un Latgalē, kur jau piedzīvots pirmais sniegš. Kurzemei tas gāja secen, jo kā parasti rudenos rietumvēji no jūras puses nes siltās gaisa masas.

Kuldīgas novada pagastu vadītāju sapulcē runāts, ka siltā laika dēļ vēl kādu brīdi varēs turpināties zāles pļaušana ceļu malās un apkārtnes sakopšana, jo lapas no kokiem pie mums vēl nav nobirušas. Savukārt vidzemnieki sociālajos tīklos ievietojuši foto ar pirmajiem sniegavīriem uz rudenīgā fona. Bija bilde arī no Vārmes, kur manīti krusas graudi.

Ceļu satiksmes noteikumi paredz, ka ziemas riepas automašīnām obligātas no 1. decembra. Latvijas Vides, ģeoloģijas un me-

teoroloģijas centrs turpmākajās dienās ne sniegu, ne salu nesola pat valsts austrumu daļā. Dienā un naktī būs pat par dažiem grādiem siltāk. Tomēr *Latvijas Valsts ceļi* aicina autovadītājus būt piesardzīgiem un pēc vasaras mainīt braukšanas paradumus, jo rudens krasi mainīgie ceļi var būt slideni gan apledojuša, gan mitro, sabirušo lapu dēļ.

Brīdinājumu kartē vakar visa jūras piekraste bija iekrāsota dzeltena (vēja brāzmas pārsniedz 20 m/sek., iespējami nelieli postījumi), un brīdinājums ir spēkā līdz šodienas 15.00, bet vairs tikai Kurzemē (Ventspils un Liepājas novadā).

Brīvdienās un nākamās nedēļas sākumā vējš vairs tā neplosīsies. Sestdien pie jūras vēl pūtīs līdz 12 m/sek. bet Viduskurzemē tikai līdz 4 m/sek., vakarpusē vējš iegriezīsies no DR. Brīvdienas būs mākoņainas, brīžiem skaidrosies. Nokrišņu nebūs, gaisa temperatūra dienā ap +12, naktī ne zemāka par +8, un tas ir neierasti silti šim periodam. Vējš vairāk iegriezīsies no DA puses. Līdzīgi laika apstākļi būs nedēļas sākumā. Otrdien Kuldīgā gaidāms mērens lietus. Trešdiena saulaina, bet ceturtdien atkal nedaudz uzlīs.

Daina Tāfelberga

PĒRKAM

Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
www.metsaforest.com/lv

Viss par reklāmu Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

Latvijas Finieris

Bērza finierkluču iepirkšanas cenas koklāukumā Kuldīgā, Kuldīgā, Ganību ielā 12 (cenas ir informatīvas) www.finieris.lv, tālr. 29126139.

Sortiments	Lobīšanas cilindru diametru grupas, cm	Nominālgarums, cena, EUR/m ³	
		2,70 m	5,40 m
B šķiras finierkluči	14 – 15,9	30	30
	16 - 17,9	47	47
	18 - 20,9	73	73
	21 - 24,9	90	90
	25 - 29,9	95	95
	30 - 39,9	95	95
E šķiras finierkluči	> 40	87	87
	21 - 24,9	100	105
	25 - 29,9	120	130
	30 - 39,9	120	130
Brākēts papīrmalka Neatbilstošs Ar metālu	> 40	100	105
	6 - 70	20	
	visas	15	
	visas	10	

Pērkam meža īpašumus, tālr. 28600122, e-pasts: lmezs@finieris.lv